

انجيلِ عيسیٰ مسیح دَ مطابقِ یوحنا

کلامِ انسان جور شد

۱) دَ اَزَلِ کلامِ بُود و کلامِ پیشِ خُدا بُود و کلامِ خودِ خُدا بُود. ۲) او از اَزَلِ قد خُدا بُود. ۳) تمامِ چیز دَ وسیلهِ اَزو خَلقِ شد و بُدونِ اَزو هیچ چیز ام خَلقِ نَشُد. هر چیزی که دَ وجودِ اَمَد ۴) دَزو زندگی دَشت و زندگی نُورِ انسان بُود. ۵) نُور دَ تریکی روشنیِ میدیه و تریکی دَ بله اَزو زور نَشُد.

۶) یگِ آدمِ ظاهرِ شد که از طرفِ خُدا رَی شد و نامِ شیِ یحیی بُود. ۷) او بلدهِ شاهدی دَدو اَمَد تا دَ بارهِ نُورِ شاهدیِ بدیه و تا پگِ مردُم دَ وسیلهِ اَزو ایمانِ بیره. ۸) او خودِ شیِ اَمو نُورِ نَبود، بلکه اَمَد تا دَ بارهِ اَمزو نُورِ شاهدیِ بدیه.

۹) نُورِ حقیقی که بلدهِ هر انسانِ نُورِ موبخسه دَ دُنیا میمَد. ۱۰) دَ حقیقتِ او دَ دُنیا بُود و دُنیا دَ وسیلهِ اَزو خَلقِ شد، ولے مردُمِ دُنیا او ره نَشِنخت. ۱۱) او دَ بَینِ قومِ خودِ خُو اَمَد و قومِ خودِ شیِ او ره قَبولِ نکَد. ۱۲) مگمِ تمامِ کسای که او ره قَبولِ کد، یعنی دَ نامِ اَزو ایمانِ اُورد، او دَزوا حقِ ازی ره دَد که بچکیچایِ خُدا شنه، ۱۳) بچکیچایِ که نه از خُون، نه از خاهاشایِ نَفَسِ انسان و نه ام از خاهاشِ جسمانیِ یگِ مرد دَ وجودِ اَمَد، بلکه از اِرادِهِ خُدا.

۱۴) کلامِ انسانِ جور شد و دَ بَینِ اَمزو زندگی کد. مو بزرگی-و-جلالِ اَزو ره دیدی، بزرگی ره که تنها لایقِ باچهِ یگانه از طرفِ آتِه آسمانی بُود و پُر از فیض و راستی.

۱۵) یحیی دَ بارهِ اَزو شاهدیِ دَد و جار زده گُفت: ”ای اَمو کسای آسته که ما دَز شمو گُفتُم: ”او که بعد از مه مییه، مقامِ شیِ از مه کده باله آسته، چُون او پیش از مه وجودِ دَشته.“ ۱۶) از برکتِ بے اندازه اَزو فیضِ سر فیضِ نصیبِ پگِ مو شُد. ۱۷) چُون شریعتِ تَوَسُطِ مَوسای دَز مو دَدِه شد و فیض و راستی دَ وسیلهِ عیسایِ مسیح دَز مو رسید. ۱۸) خُدا ره هیچ کس هرگز ندیده؛ یگانه باچه که دَ آتِه نزدیک آسته، او خُدا ره دَز مو شِنختند.

۱۹) و شاهدیِ یحییِ اینمی آسته: وختیکه رهبرایِ یهودیا پیشوایو و لایو ره از شارِ اورشلیمِ رَی کد تا اَزو پُرسانِ کُنه که ”تو کی آستی؟“ ۲۰) او اقرار کد و مُنکرِ نَشُد، اَرے، او اقرار کد که ”ما مسیحِ نیسُم.“ ۲۱) و اونا از شیِ پُرسان کد: ”پس تو کی آستی؟ آیا تو الیاسِ پیغمبرِ آستی؟“ او گُفت: ”نه، ما نیسُم.“ ”اونا بسمِ پُرسید: ”آیا تو اَمو پیغمبرِ آستی که موچیم دَ راهِ شیِ آستی؟“ او جواب دَد: ”نه.“ ۲۲) دَ آخرِ اونا دَزو گُفت: ”پس تو کی آستی؟ مو بلدهِ اَمزو کسای که مو ره رَی کده باید یگِ جوابِ بیری. تو دَ بارهِ خودِ خُو چی موگی؟“

۲۳) او گُفت:

”ما آوازِ کسی آسُم که دَ بیابو جار زده موگه:

’راه ره بلدهِ اَمدونِ خُداوندِ آوار کُنید،‘“

اَمو رقمیکه اشعیا پیغمبرِ گُفتد.

۲۴) اَمو نفرای که از طرفِ فریسیا رَی شد، ۲۵) اَزو پُرسان کده گُفت: ”اگه تو نه مسیح و نه الیاسِ پیغمبر و نه ام اَمو پیغمبرِ دیگه آستی، پس چرا غَسَلِ تعمیدِ میدی؟“ ۲۶) یحیی دَ جوابِ اَزو گُفت: ”ما قد آو غَسَلِ تعمیدِ میدُم، مگم دَ بَینِ شمو یگِ نفر ایسته یه که شمو او ره نَمینخشید. ۲۷) او اَمو کس آسته که بعد از مه مییه و ما حتی لیاقتِ ازی ره نَدَرُم که بندِ چپلی شیِ ره واز کُنم.“ ۲۸) ای چیزا دَ اَغیلِ بیتِ عنیا که دَ او لبِ دریایِ اَرْدُن آسته، واقع شد، یعنی دَمزو جای که یحییِ مردُم ره غَسَلِ تعمیدِ میدد.

یحیای تعمید دهنده عیسیٰ ره معرفی مونه

^{۲۹} روز دیگه شی یحییٰ دید که عیسیٰ طرف ازو مییه. اوخته یحییٰ گُفت: ”اونه، باره خدا که گناه دنیا ره باله مونه. ^{۳۰} ای امو آدم آسته که ما د باره شی گُفتد: بعد از مه یگ مرد مییه که از مه کده بزرگتر آسته، چراکه او پیش از مه وجود دشته. ^{۳۱} ما خود مه او ره نمیشنختم، مگم بخاطری که او د بنی اسرائیل معرفی شنه، ما امدم تا قد او غسل تعمید بدم. ^{۳۲} یحییٰ د شاهدی خو ادا مه دده گُفت: ”ما روح القدس ره دیدم که د شکل یگ کوتر از آسمو نازل شده د بله ازو شست و آمونجی مند. ^{۳۳} ما تا او رعیت او ره نمی شنختم، مگم خدای که مره ربی کد تا مردم ره قد او غسل تعمید بدم، او دز مه گُفت: د بله هر کسی که روح القدس نازل شده شست، او امو شخص آسته که قد روح القدس غسل تعمید میدیه. ^{۳۴} ما د چیم خو دیدیم و شاهدی دده موگیم که او باچه خدا یه.“

یارای اول مولا عیسیٰ

^{۳۵} روز دیگه شی ام یحییٰ قد دو پیرو خو د امزو جای ایسته بود. ^{۳۶} وختی دید که عیسیٰ ازونجی تیر موشه، او گُفت: ”اونه، باره خدا.“
^{۳۷} وختیکه امو دو پیرو توره یحییٰ ره شنید، اونا از پس عیسیٰ ربی شد. ^{۳۸} عیسیٰ دور خورده دید که اونا از پس شی مییه و ازوا پُرسان کده گُفت: ”شمو چیزخیل ره موبالید؟“ اونا دزشی گُفت: ”ربی - که «استاد» معنی میدیه - د کجا میشینی؟“ ^{۳۹} او دزوا گُفت: ”ببید و بنگرید.“ پس اونا آمده دید که او د کجا میشست و اونا امو روز ره قد شی مند، چون ساعت دهم روز بود. ^{۴۰} یکی امزو دونهر که توره یحییٰ ره شنید و از پس عیسیٰ ربی شد، نام شی اندریاس، برار شمعون پترس بود. ^{۴۱} او اول برار خو شمعون ره پیدا کده دزو گُفت: ”مو مسیح ره پیدا کده“ که ترجمه شی «انتخاب شده خدا» آسته. ^{۴۲} او شمعون ره پیش عیسیٰ آورد و عیسیٰ سون شی توخ کده گُفت: ”تو شمعون باچه یونا آستی. ازی بعد نام تو کیفا بشه.“ که معنای شی «قاده» آسته.

^{۴۳} روز دیگه شی عیسیٰ قصد کده د منطقه جلیلیه بوره. او فیلیپس ره پیدا کده دزو گُفت: ”از پشت مه بیه.“ ^{۴۴} فیلیپس از شار بیت صیدا، یعنی از شار اندریاس و پترس بود. ^{۴۵} اوخته فیلیپس رفته نتنائیل ره پیدا کده و دزو گُفت: ”مو کسی ره پیدا کده که موسی د تورات و پیغمبرا د دیگه کتابا د باره شی نوشته کده؛ او عیسیٰ باچه یوسف از شار ناصره یه.“ ^{۴۶} نتنائیل دزو گُفت: ”آیا از ناصره ام چیزی خوب بر موشه؟“ فیلیپس گُفت: ”بیه و توخ کو.“ ^{۴۷} وختی عیسیٰ دید که نتنائیل سون شی مییه، د باره ازو گُفت: ”اینه، یگ اسرائیلی حقیقی که دروغ و فریب دز شی نییه.“ ^{۴۸} نتنائیل دز شی گُفت: ”از کجا مره مینحشی؟“ عیسیٰ د جواب ازو گُفت: ”پیش ازی که فیلیپس تو ره گوی کنه، وختیکه د تی درخت انجیر بودی، ما تو ره دیدم.“ ^{۴۹} اوخته نتنائیل د جواب شی گُفت: ”استاد، تو باچه خدا آستی. تو واقعاً پادشاه بنی اسرائیل آستی.“ ^{۵۰} عیسیٰ دزو گُفت: ”فقط امی که دز تو گُفتم تو ره د زیر درخت انجیر دیدم، ایمان آوردی؟ ازی بعد ازی کده کارای بزرگتر ره ام مینگری.“ ^{۵۱} او بسم د نتنائیل گُفت: ”ما دز شمو راست موگم: شمو آسمونا ره مینگرید که واز شده ملایکه های خدا از بله سر «باچه انسان» باله موره و تاه مییه.“

معجزه د شار قانا

^۲ ^۱ د روز سووم، د شار قانای جلیلیه یگ توی بود و آبه عیسیٰ ام د اونجی بود. عیسیٰ و یارای شی ام دمزو توی دعوت شده بود.
^۳ وختیکه شراب انگور تامو شد، آبه عیسیٰ دزو گُفت: ”شراب ازوا تامو شده.“ عیسیٰ دزو گُفت: ”آی خاتو، دز مه و از تو چی غرض؟ تا آلی ره وخت مه نرسیده.“ ^۵ آبه شی د خدمتگارا گُفت: ”هر چیزی که شمو ره موگه، امو رقم بکنید.“

^۶ د اونجی شش کوزه سنگی بلده طهارت مطابق رواج یهودیا ایشته بود، هر کدم شی پنج یا شش سطل آو میگرفت. ^۷ عیسیٰ د خدمتگارا گُفت: ”کوزه ها ره از آو پُر کنید.“ و اونا کوزه ها ره تا دان از آو پُر کد. ^۸ او دزوا گُفت: ”آلی یگ کمک وری کشیده د پیش کته مجلس ببرید.“ و اونا برد. ^۹ وختی کته مجلس آوی ره که شراب انگور جور شد مره کد، نفامید که از کجا آورده شده، مگم خدمتگارا که آو ره از چاه کشیدند، خبر دشت. اوخته کته مجلس داماد ره گوی کد ^{۱۰} و دزو گُفت: ”پگ مردم همیشه شراب خوب ره د اول میره و غیتیکه مهمونا نشه شد، پس ازو شراب آرزو بی ره میره؛ مگم تو شراب خوب ره تا آلی ره نگاه کددی.“ ^{۱۱} امی معجزه اول ره عیسیٰ د شار قانای

جلیلیه انجام دَد و جلال۔ و۔ بزرگی خُو ره ظاهر کد و یارای شی دَزُو ایمان اُورد.

^{۱۲} بعد اَزُو اُو قد آبه، برارو و یارای خُو دَ شارِ کفرناحوم رفت و دَ اُونجی چند روز مند.

عیسی دَ خانه خدا

^{۱۳} عیدِ پصح از یهودیا نزدیک شد و عیسی دَ شارِ اورشلیم رفت. ^{۱۴} اُو دَ خانه خدا مردم ره دید که گاو، گوسپو و کوتر سودا مونه و صرافا دَ پشتِ میزای خُو شسته یه. ^{۱۵} پس عیسی از ریسپو یگ قَمچی جور کد و پگ ازوا ره قد گاو و گوسپون شی از خانه خدا رُفنده بر کد و پیسه های صرافا ره تیت کده میزای شی ره چپه کد ^{۱۶} و دَ کسای که کوتر سودا موکد، گُفت: «امیا ره ازینجی گم کنیدا! خانه آته مره جای خرید۔ و۔ فروش جور نکنیدا!» ^{۱۷} اوخته دَ یادِ یارای شی آمد که دَ کتابِ مَفلس نوشته شده: «چون غیرتی که دَ باره خانه تُو درم دَ وجود مه شعله ور آسته.»

^{۱۸} دَمَرُو غیتِ یهودیا دَزُو گُفت: «چی مُعجزه۔ و۔ نشانی دَز مو نشو میدی تا ثابت شنه که تُو اختیارِ ازی کارا ره دری؟» ^{۱۹} عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: «ای خانه خدا ره خراب کنیدا و ما دَ مننه سه روز ای ره دُوباره آباد مونم.» ^{۲۰} پس یهودیا گُفت: «آباد کدون امزی خانه خدا چل و شش سال ره دربر گرفت. آکو تُو ای ره دَ مننه سه روز آباد مونی؟» ^{۲۱} مگم مقصدِ عیسی از خانه خدا جسم خود شی بود. ^{۲۲} و غیتیکه عیسی بعد از مرگ دُوباره زنده شد، دَ یادِ یارای شی آمد که اُو امی توره ره دَزوا گُفتند. پس اونا دَ نوشته های مَفلس و دَ تورای که عیسی گُفتند، باور کد.

^{۲۳} وختیکه اُو دَ عیدِ پصح دَ اورشلیم بود، عَدَر نفرای که مُعجزه های اَزُو ره دید، دَ نامِ اَزُو ایمان اُورد. ^{۲۴} لیکن عیسی خود شی دَزوا اعتبار نکد، چراکه تمام مردم ره خوب مینخشید ^{۲۵} و لازم نبود که کس دَ باره انسان یگو چیز دَزُو بگیه، چون اُو خود شی موفامید که دَ دلِ انسان چی آسته.

عیسی و نیقودیموس

^۳ ^۱ یگ نفر دَ نامِ نیقودیموس که از فرقه فریسی و یکی از رهبرای یهودیا بود، ^۲ یگ شاو پیشِ عیسی آمده دَزُو گُفت: «استاد، مو میدنی که تُو بحیثِ معلم۔ و۔ راهنما از طرفِ خدا آمده، چون مُعجزه های که تُو موکنی هیچ کس نمیتنه، سوای که خدا قد شی بشه.» ^۳ عیسی دَ جواب شی گُفت: «دَز تُو راس مَوگم، کسی که سر از نو تُوگد نشده بشه پادشاهی خدا ره دیده نمیتنه.» ^۴ نیقودیموس دَزُو گُفت: «چی رقم امکان دره که یگ آدم پیر تُوگد شنه؟ آیا اُو میتنه پس دَ کوره آبه خُو بوره و دُوباره دَ دنیا بییه؟» ^۵ عیسی دَ جواب شی گُفت: «ما دَز تُو راس مَوگم، تا وختیکه یگ نفر از اُو و روح تُوگد نشده اُو نمیتنه دَ پادشاهی خدا داخل شنه. ^۶ چیزی که از جسم تُوگد شده، اُو جسم آسته و چیزی که از روح تُوگد شده، اُو روح آسته. ^۷ تعجب نکو که دَز تُو گُفتم، شمو باید سر از نو تُوگد شنید. ^۸ باد هر جای که بخایه پُف مونه و شمو آواز شی ره میشنوید، مگم نمیدنید که از کجا مییه و یا دَ کجا موره. امی رقم هرکسی که از روح اَلقدس تُوگد موشه، اُو ام نمیدنه که ای تُوگد نو چطور رُخ دده.» ^۹ نیقودیموس دَزُو گُفت: «ای چیزا چطور امکان دره؟» ^{۱۰} عیسی بسمِ دَزُو گُفت: «تُو یگ معلم۔ و۔ راهنمای بنی اسرائیل آستی و هنوز ام ای چیزا ره نموفامی؟ ^{۱۱} دَز تُو راس مَوگم، مو از چیزی توره موگی که ازو خبر درے و دَ باره چیزی شاهدی میدی که مو دیدے؛ مگم شمو مردم شاهدی مو ره قبول نمونید. ^{۱۲} ما که دَ باره کارای دُنیا بی دَز شمو توره مَوگم و شمو باور نمونید، اگه دَ باره کارای آسمانی نقل کنم، شمو چطور باور مونی؟ ^{۱۳} هیچ کس دَ عالمِ باله نرفته بغير از کسی که از عالمِ باله تاه آمده، یعنی «باچه انسان» [که جای شی دَ عالمِ باله یه.] ^{۱۴} امو رقمیکه موسی مارِ برونزیه ره دَ بیابو دَ شخِ چیو باله کد، امو رقم «باچه انسان» ام باید باله شنه، ^{۱۵} تا هرکسی که دَزُو ایمان بیره صاحبِ زندگی ابدی شنه. ^{۱۶} چون خدا دُنیا ره اِیقس دوست دشت که باچه یگانه خُو ره دَد تا هرکسی که دَزُو ایمان بیره نابود نشنه، بلکه صاحبِ زندگی ابدی شنه. ^{۱۷} خدا باچه خُو ره دَ دنیا ری نکد تا از مردمِ دنیا بازخواست کنه، بلکه تا دنیا دَ وسیله ازو نجات پیدا کنه. ^{۱۸} کسی که دَزُو ایمان بیره، محکوم نموشه؛ لیکن کسی که دَزُو ایمان نیره، اُو امی آلی محکوم شده، چراکه دَ نامِ باچه یگانه خدا ایمان نورد. ^{۱۹} محکومیتِ ازی خاطر آسته که نُور دَ ای دنیا آمد، مگم مردمِ دنیا تریکی ره از نُور کده کلو خوش کد، چون

کارای ازوا بد بود. ^{۲۰} هرکسی که کارای شیطاننی مونه، او از نور بد شی مییه و نزدیک نور هیچ نمییه، تا که اعمال و کردار بد شی بر ملا نشنه. ^{۲۱} مگم آدمی که د راستی و نیکی عمل مونه، او سون نور مییه تا ظاهر شنه که اعمال ازو د مطابق خاست خدا یه.

عیسی و یحیی

^{۲۲} بعد ازو عیسی قد یارای خو د سرزمین یهودیه رفته چند دیر قد ازوا قتی د اونجی مند و مردم ره غسل تعمیم دد.

^{۲۳} یحیی ام د عینون نزدیک منطقه سالم مردم ره غسل تعمیم میدد، چرا که د اونجی او کلو بود و مردم آمده غسل تعمیم میگرفت، ^{۲۴} چون یحیی تا او وخت بندی نشد.

^{۲۵} دمزو غیت بین یارای یحیی و یگ عالم یهودی د باره طهارت و پاکی بحث شد. ^{۲۶} و اونا د پیش یحیی آمده دزشی گفت: "استاد، امو نفر که د او سون دریای اردن قد تو بود و تو د باره شی شاهدی ددی، آلی او غسل تعمیم میدیه و یگ مردم د بیخ ازو مورده." ^{۲۷} یحیی دزوا گفت: "انسان هیچ چیز ره حاصل نمیتنه، سوا ی که از عالم باله دزو دده شنه. ^{۲۸} خودون شمو شاهد استید که ما گفتد: 'ما مسیح نییم، بلکه امو کس استم که خدا مره پیشلون مسیح ری کده.' ^{۲۹} بیری د داماد تعلق دره، مگم رفیق داماد که د یگ گوشه ایسته یه و آواز داماد ره میشنوه، او از شنیدون آواز شی غدر خوشحال موشه. اینمی رقم ما ام خوش استم و آلی خوشی مه کامل شده. ^{۳۰} او باید بزرگتر شنه د حالیکه ما باید ریزه تر شتم.

عیسی از عالم باله آمده

^{۳۱} کسی که از باله مییه، از پگ کده باله یه و کسی که از زمی آسته د زمی تعلق دره و از چیزای زمی توره موگه. آری، کسی که از عالم باله آمده، از تمام کده باله تر آسته. ^{۳۲} او د باره چیزای که شنیده و دیده شاهدی میدیه، مگم هیچ کس شاهدی و توره شی ره قبول نمونه. ^{۳۳} کسی که شاهدی ازو ره قبول مونه، تصدیق موکنه که خدا حق و راست آسته. ^{۳۴} کسی ره که خدا ری کده، او توره خدا ره موگه، چون خدا روحی خو ره بر اندازه دزو بخشیده. ^{۳۵} آته، باچه خو ره دوست دره و تمام چیزا ره د دست ازو دده. ^{۳۶} کسی که د باچه ایمان بیره، او صاحب زندگی ابدی موشه؛ لیکن کسی که از آید شی نموشه، زندگی ابدی ره نمینگره، بلکه د غضب خدا گرفتار موشه.

توره عیسی قد خاتون سامری

^۴ وختی مولا عیسی فامید که فریسیا خبر شده که او از یحیی کده کلو پیرو پیدا کده و غسل تعمیم میدیه، ^۲ اگرچه عیسی خود شی غسل تعمیم نمیدد، بلکه یارای شی میدد - ^۳ عیسی یهودیه ره ایله کده پس د جلیلیه رفت.

^۴ دزی سفر لازم بود که از منطقه سامره تیر شنه. ^۵ او د یگ شار سامره د نام سوخار رسید، د نزدیک امزو پتی زمی که یعقوب د باچه خو یوسف دده بود. ^۶ چاه یعقوب ام د اونجی بود و عیسی که از زور راه رفتو منده و زله شد، د لب امزو چاه شست؛ وخت ساعت ششم روز بود. ^۷ دمزو غیت یگ خاتون سامری آمد تا از چاه او بکشه. عیسی دزو گفت: "کم وری او دز مه بدی،" ^۸ چون یارای شی دمزو وخت بلده نان خریدو د شار رفت. ^۹ خاتون سامری دزو گفت: "تو که یگ یهودی آستی و ما یگ خاتون سامری، چطور شد که از مه او طلب مونی؟" امی ره گفت از خاطری که یهودیا قد سامری ها شست و برخاست نموکد. ^{۱۰} عیسی د جواب ازو گفت: "اگه تو بخشش خدا ره میدنستی و موفامیدی که کی آسته که از تو او طلب مونه، تو ازو طلب موکدی و او دز تو آب حیات موبخشد." ^{۱۱} خاتو دزو گفت: "صاحب، تو دوله ندری و چاه ام چطور آسته. پس امو آب حیات ره از کجا مونی؟" ^{۱۲} آیا از بابه کلون مو یعقوب که امی چاه ره دز مو دد و از او امزی چاه خود شی و باچه های شی، گله و رمه شی خورد، تو بزرگتر آستی؟" ^{۱۳} عیسی دزو گفت: "هرکسی که ازی چاه او وچی کنه، بسم تشنه موشه، ^{۱۴} مگم هرکسی که امزو او که ما دز شی میدم وچی کنه، او دیگه هرگز تشنه نموشه. چون امو او ره که ما دزو میدم د وجود شی یگ چشمه آب حیات جور موشه که تا زندگی ابدی بلبلاغ مونه." ^{۱۵} خاتو دزو گفت: "صاحب، دز مه امزو او بدی تا که دیگه تشنه نشتم و تمام راه تا اینجی پشت آو نییم." ^{۱۶} عیسی دزو گفت: "بورو، شوی خو ره گوی کده اینجی بیر." ^{۱۷} خاتو د جواب ازو گفت: "ما شوی ندرم." عیسی

گفت: "امی توره تو راست آسته که گفتی: 'ما شوی ندرم'،^{۱۸} پنج دفعه تو شوی کدری و امو مردی ره که آلی دری او شوی تو نیبه. ای گب تو راسه." ^{۱۹} خاتو دزو گفت: "صاحب، ما فکر موم که تو پیغمبر آستی. ^{۲۰} بابه کلونای مو دمزی کوه عبادت موکد و شمو مردم مویگید، جای که باید دزسی عبادت شنه د اورشلیم آسته." ^{۲۱} عیسی دزو گفت: "آی خاتو، دز مه باور گو، زمانی میبه که مردم آته آسمانی ره نه دای کوه عبادت مونه و نه ام د اورشلیم. ^{۲۲} شمو سامری ها چیزی ره عبادت مونی که نمینخشید؛ مگم مو امو ره عبادت مونی که مینحشی، چرا که نجات بشر د وسیله قوم یهود میبه. ^{۲۳} یگ زمان میبه، بلکه او زمان امیالی آمده که عبادت کینده های حقیقی آته آسمانی ره د روح و راستی عبادت مونه، چرا که آته آسمانی امو رقم عبادت کینده ها ره میخایه. ^{۲۴} خدا روح آسته و کسای که او ره عبادت مونه باید د روح و راستی عبادت کنه." ^{۲۵} خاتو دزو گفت: "ما میدنم که مسیح میبه؛ غتیکه او بیبه، او مور از تمام چیزا با خبر مونه." ^{۲۶} عیسی دزو گفت: "ما که قد تو توره مومگم، امو آستم."

^{۲۷} دمزو غیت یارای شی آمد و تعجب کد که او قد یگ خاتو توره مویگه، مگم هیچ کس نگفت که "چی کار دشتی؟" یا "چرا قد ازو خاتو توره مویگتی؟" ^{۲۸} پس امو خاتو کوزه خو ره د اونجی ایله کد و د شار رفته د مردم گفت: ^{۲۹} "ببید یگ آدم ره بنگرید، هر کاری ره که ما ازی پیش کددم، دز مه گفت. آیا او مسیح نیبه، یا آسته؟" ^{۳۰} اونا از شار بر شده د دیر عیسی آمد.

^{۳۱} دمزو غیت یارای عیسی دزو مویگت: "استاد، نان نوش جان گو." ^{۳۲} مگم او دزوا گفت: "ما نانی بلده خوردو درم که شمو د باره ازو خبر ندرید." ^{۳۳} پس یارای شی قد یگدیگه خو گفت: "آیا یگو کس دزو نان آورده بشه؟" ^{۳۴} عیسی دزوا گفت: "نان ازمه امی آسته که خاست امزو ره که مره زبی کده، د جای بیرم و کارای شی ره تکمیل کنم. ^{۳۵} آیا شمو نمویگید که تا وخت درو چار ماه دیگه منده؟ ولی ما دز شمو مومگم که سر خو ره باله کده کشت ها ره توخ کیند که زرد شده و وخت درو شی امی آلی آسته. ^{۳۶} کسی که درو مونه مزد خو ره میگیره و بلده زندگی ابدی ثمر جم مونه. دمزی رقم کشت کینده و دروگر هر دو یگ جای خوشحال موشه. ^{۳۷} د اینجی امو مثل راس آسته که مویگه: 'یگ نفر کشت مونه و دیگه کس درو.' ^{۳۸} ما شمو ره زبی کدوم تا امو کشت ره درو کیند که شمو بلده ازو زحمت نکشیدید. دیگرو زحمت ازو ره کشید و شمو د حاصل زحمت ازو شریک شدید."

^{۳۹} غدر مردم سامری دمزو شار بخاطر شاهدی امزو خاتو د عیسی ایمان آورد که گفتند: "هر کاری که کددم، تمام شی ره دز مه نقل کد." ^{۴۰} پس وختیکه سامری ها د دیر عیسی آمد، اونا او ره شله شد که قد ازو بمنه و عیسی دو روز قد ازو مند ^{۴۱} و غدر مردم دیگه از خاطر کلام خود شی، دزو ایمان آورد. ^{۴۲} اونا دمزو خاتو گفت: "از آلی، دیگه از خاطر گیای از تو نیبه که مو دزو ایمان دری، بلکه خودون مو شنیدری و آلی موفامی که اینمی آدم واقعا نجات دهنده دنیا آسته."

^{۴۳} بعد امزو دو روز، عیسی از اونجی سون جلیلیه رفت، ^{۴۴} چون خود شی گفتند: "پیغمبر د ملک خود خو قدر ندره." ^{۴۵} مگم وختیکه او د جلیلیه رسید، مردم جلیلیه غدر او ره خوشامد و پیشامد کد، چون تمام کارای ره که د اورشلیم د روز عید کد، اونا دیدد، چرا که اونا ام د وخت عید د اونجی رفتند.

^{۴۶} پس عیسی بسم د شار قانای جلیلیه آمد، دمزو جای که او ره د شراب انگور تبدیل کد.

دمزو غیت د شار کفرناحوم باچه یگ کارمند حکومت سخت ناجور بود. ^{۴۷} وختی امو کارمند شنید که عیسی از یهودیه د جلیلیه آمده، او پیش شی رفت و خواهش کد که آمده باچه شی ره که د حال مردو یه، شفا بدیه. ^{۴۸} عیسی دزو گفت: "تا شمو معجزه ها و چیزای عجیب ننگرید، ایمان نمیرید." ^{۴۹} کارمند حکومت دزو گفت: "صاحب، پیش ازی که باچه مه بمره بیه که بوری." ^{۵۰} عیسی دزو گفت: "بورو، باچه تو زنده مومنه." امو آدم د کلام عیسی اعتبار کد و سون خانه خو زبی شد. ^{۵۱} د حالیکه سون خانه خو مورفت، غلامای شی د دم راه ازو آمد و گفت: "باچه تو زنده یه." ^{۵۲} کارمند حکومت ازو پرسان کد: "چی غیت و د کدم ساعت باچه خوب شد؟" اونا دزو گفت: "دیروز ساعت یگ بجه بعد از چاشت تو او ره ایله کد." ^{۵۳} اوخته آته باچه بی برد که دمزو ساعت عیسی گفتند: "باچه تو زنده مومنه." پس خود امزو آدم و یگ خاتوار شی ایمان آورد. ^{۵۴} و ای معجزه دوم عیسی بعد از آمدون شی از یهودیه د جلیلیه بود.

عیسیٰ یگ آدم شل ره دَ روزِ عیدِ شفا میدیه

۵^۱ بعد ازی چیزا یگ عیدِ یهودیا آمد و عیسیٰ دَ اورشلیم رفت.

۲^۲ دَ اورشلیم نزدیکِ درگه گوسپندو یگ حوض بود که دَ زبونِ عبرانی او ره «بیتِ حسدا» موگفت. دَ گردِ امزو حوض پَنج برنده بود. ۳^۳ دَمزُو برنده ها غدر آدمای ناجور، کور، لنگ و فلج خا و موکد [و معطلِ شور خوردونِ او حوض میشست، ۴^۴ چون دَ وختای مُعین یگ ملایکه خدانود تاه میمد و او ره شور میدد. هر نفری که بعد از شور خوردونِ او اول دَ منِه حوض مورفت، از هر ناجوری که دشت شفا پیدا موکد. ۵^۵ دَ اونجی یگ آدم موجود بود که سی و هشت سال مُوشد مریض بود. ۶^۶ وختی عیسیٰ او ره دید که دَ اونجی خاواسته و بی بُرد که از غدر دیر ناجور آسته، دَزُو گُفت: «میخاهی که جور شنی؟» ۷^۷ آدم ناجور دَ جواب شی گُفت: «صاحب، کسی ره ندرم که دَ وختِ شور خوردونِ او مره دَ منِه حوض بندزه؛ امی که ما حرکت مُونم، یگو کسی دیگه از مه پیش دَ منِه او میرسه.» ۸^۸ عیسیٰ دَزُو گُفت: «باله شو، بستره خوره جم کُو و بورو.» ۹^۹ امو آدم فوراً جور شد و بستره خوره جم کده ری شد.

امو روز، روزِ آرام بود. ۱۰^{۱۰} پس یهودیا دَمزُو آدم که جور شد گُفت: «امروز، روزِ آرام آسته و دمزی روزِ بلده تو روا نییه که بستره خوره گرفته ببری!» ۱۱^{۱۱} مگم او دَ جواب ازوا گُفت: «امو کس که مره شفا دد، دز مه گُفت، بستره خوره جم کده بورو.» ۱۲^{۱۲} اونا از شی پُرسان کد: «کی آسته امو نفر که دز تو گُفته، بستره خوره جم کده بورو؟» ۱۳^{۱۳} مگم او آدم که شفا پیدا کد، نَمیدنست که او کی بود، چون دَ اونجی مردم غدر بود و عیسیٰ دَ بین ازوا گم شد. ۱۴^{۱۴} بعد ازو عیسیٰ او ره دَ خانه خدا پیدا کد و دز شی گُفت: «اینه، تو جور شدی؛ دیگه گناه نکو تا که گرفتار چیز بدتر ازی نشنی.» ۱۵^{۱۵} اوخته امو آدم رفته دَ یهودیا خبر دده گُفت: «کسی که مره شفا دد، عیسیٰ یه.» ۱۶^{۱۶} امزی خاطر کته کلونای یهودی عیسیٰ ره آزار و اذیت موکد که امی چیزا ره او دَ روزِ آرام انجام میدد.

۱۷^{۱۷} مگم عیسیٰ دَ جواب ازوا گُفت: «رقمیکه آته مه تا هنوز کار مُونه، ما ام کار مُونم.» ۱۸^{۱۸} دمزی دلیل یهودیا کلوتر دَ قصدِ کشتونِ ازو بر شد، چراکه او نه تنها روزِ آرام ره نادیده میگردفت، بلکه خدا ره ام آته خُو موگفت و امی رقم خود خوره برابر خدا جور موکد.

مقام و اختیاراتِ عیسیٰ مسیح

۱۹^{۱۹} پس عیسیٰ دَ جواب یهودیا گُفت: «ما حقیقت ره دز شمو مُوگم، باچه از پیش خود خُو هیچ کار نَمیتنه، بلکه امو کارا ره مُونه که از آته خُو مینگره. هر کاری که آته مُوکنه، باچه ام رقم ازو وری مُونه. ۲۰^{۲۰} چون آته باچه خوره دوست دره و هر کاری که مُونه دَ باچه خُو نشو میدیه و ازی کده کارای بزرگتر ام دزو نشو میدیه تا که شمو حیرو بُمیند. ۲۱^{۲۱} چون امو رقمیکه آته آسمانی مُرده ها ره از قبر باله کده زنده مُونه، باچه شی ام امو رقم دَ هر کسی که دل شی شنه، زندگی میدیه. ۲۲^{۲۲} امچنان، آته آسمانی هیچ کس ره قضاوت نُمونه، بلکه اختیارِ قضاوت کدو ره دَ دست باچه خُو دده، ۲۳^{۲۳} تا پگِ مردم باچه ره احترام کُنه، امو رقم که اونا دَ آته آسمانی احترام مُونه. کسی که دَ باچه بر احترامی کُنه، او دَ آته که او ره ری کده، ام بر احترامی مُونه.»

۲۴^{۲۴} ما حقیقت ره دز شمو مُوگم: کسی که دَ کلام ازمه گوش بدیه و دَ امزو که مره ری کده ایمان بیره، زندگی ابدی نصیب شی مُوشه. او ملامت و محکوم نُموشه، بلکه از مرگ نجات پیدا کده دَ زندگی ابدی میرسه. ۲۵^{۲۵} ما دز شمو راست مُوگم: یگ زمان مییه، بلکه او زمان امی آلی رسیده که مُرده ها آواز باچه خدا ره میشنوه و اونای که قبول کُنه، زنده مُوشه. ۲۶^{۲۶} چون امو رقمیکه آته آسمانی سرچشمه زندگی یه، امو رقم او دَ باچه خُو ام قدرت دده تا سرچشمه زندگی بشه ۲۷^{۲۷} و دزو اختیار دده که قضاوت کُنه، چراکه او «باچه انسان» آسته. ۲۸^{۲۸} دزی تورا تعجب نکیند؛ زمانی مییه که پگِ مُرده ها دَ قبرستو آواز «باچه انسان» ره میشنوه ۲۹^{۲۹} و از قبر بر مُوشه: اونای که نیکوکار بوده بلده زندگی ابدی بر خاست مُونه و آدمای بدکار بر خاست مُونه تا که دَ جزای خدا گرفتار شنه.

۳۰^{۳۰} ما از پیش خود خُو هیچ کار نمی تَم، بلکه امو رقمیکه میشنوم، امو رقم قضاوت مُونم و قضاوت مه عادلانه آسته، چراکه ما دَ فکر رضایتِ خود خُو نییم، بلکه دَ فکر رضایتِ امزو آستُم که مره ری کده.

۳۱ آگه ما د باره خود خو شاهدی بدم، شاهدی مه راست نییه. ۳۲ لیکن یگو کس دیگه آسته که د باره ازمه شاهدی میدیه، و ما میدنم شاهدی که او د باره ازمه میدیه، راس آسته. ۳۳ شمو نفراره د پیش یحیی ریی کدید و او د باره حقیقت شاهدی دد. ۳۴ ایطور نییه که ما د شاهدی یگو انسان ضرورت درم؛ بلکه ای توره ره بلده ازی موگیم تا که شمو نجات پیدا کنید. ۳۵ یحیی رقم یگ چراغ آلی بود که موسوخت و روشنی میدد و شمو خاستید که چند وخت ره د نور ازو خوش تیر کنید.

۳۶ مگم شاهدی که ما میدم از شاهدی یحیی کده بزرگتر آسته، چون کارای ره که آته آسمانی دگردون مه ایشته تا تکمیل کنم، امو کارا ره که انجام میدیم خودون شی د باره مه شاهدی میدیه که مره آته آسمانی ریی کده. ۳۷ و آته آسمانی که مره ریی کده، خود شی د باره ازمه شاهدی دده. شمو هرگز نه آواز شی ره شنیدید و نه شکل شی ره دیدید. ۳۸ و نه ام کلام ازو د دل شمو جای میگیره، چون امو کس ره که آته آسمانی ریی کده شمو دزشی ایمان نمیرید. ۳۹ شمو نوشته های مقّس ره خوب مطالعه مونی، چون فکر مونی که د وسیله ازوا شمو میتید زندگی ابدی پیدا کنید، د حالیکه امو نوشته ها د باره ازمه شاهدی میدیه. ۴۰ باوجود ازی ام شمو نمیخواهید که پیش ازمه بیید تا زندگی ابدی ره پیدا کنید.

۴۱ ما د فکر پیدا کدون عزت و احترام از مردم نییم. ۴۲ علاوه ازی، ما شمو ره مینخشتم و میدنم که محبت خدا د دل شمو نییه. ۴۳ ما که د نام آته خو آمدیم، شمو مره قبول نمونید؛ لیکن آگه یگو آدم دیگه د نام خود خو بییه، شمو او ره قبول مونی. ۴۴ چطور شمو میتید که ایمان بیرید د حالیکه از یگدیگه خو عزت و احترام میخاهید، ولی د طلب عزت و احترامی که از خدای یکتا مییه نیستید.

۴۵ فکر نکنید که ما شمو ره پیش آته آسمانی ملامت مونم؛ ملامت کونده شمو موسی یه، کسی که شمو امید خو ره دزو بسته کدید. ۴۶ آگه شمو د موسی ایمان میدشتید، دز مه ام ایمان میوردید، چرا که او د باره ازمه نوشته کده. ۴۷ لیکن آگه شمو د نوشته های ازو باور نداشتید، د تورا ازمه چطور باور مونی؟

نان بلده پنج هزار نفر

۶ بعد ازو عیسی د او طرف دریای جلیلیه یعنی دریای تیریه رفت. ۲ عذر مردم از پشت شی مورفت، چون معجزه های ره که او د حق ناجورا موکد، اونا میدید. ۳ دمزو غیت عیسی د بله کوه رفت و قد یارای خو د اونجی ششت. ۴ عید پصح که عید یهودیا آسته، نزدیک بود.

۵ پس عیسی سر خو ره باله کد و دید که جمعیت کته مردم سون شی مییه. اوخته او د فیلیپس گفت: ”نان از کجا بخری تا ای مردم بخوره؟“ ۶ مگم ای ره فقط بلده امتحان دزو گفت، چرا که خود شی موفامید که چیز کار کنه. ۷ فیلیپس د جواب شی گفت: ”دو صد دینار نان امی نفراره بس نموکنه و بلده هر کدم شی یگ لغمه ام نمیره.“ ۸ یکی از یارای عیسی، اندریاس برار شمعون پترس دز شی گفت: ۹ ”یگ باجه د اینجی آسته که پنج دانه نان جو و دو ماهی دره؛ مگم او د ایقس نفر چی موشه؟“ ۱۰ عیسی گفت: ”مردم ره تاه بشنید.“ دمزو جای عذر علف بود و امو کسای که د اونجی ششت، تقریباً پنج هزار مرد بود. ۱۱ پس عیسی امو نان ها ره گرفته شکرگزاری کد و بلده مردم که ششتند، هر قدر که اونا خاست بخش کد. و ماهی ره ام امو رقم کد. ۱۲ وختیکه اونا سیر شد، او د یارای خو گفت: ”نان تی بخشی ره جم کنید تا که هیچ چیز ضایع نشنه.“ ۱۳ اوخته اونا دوازه سبد ره از تی بخشی های امزو پنج نان جو جم کده پر کد. ۱۴ وختی مردم معجزه ره که عیسی انجام دد دید، اونا گفت: ”واقعاً ای امو پیغمبر آسته که باید د دنیا بییه.“ ۱۵ وختی عیسی فامید که اونا قصد دره او ره د زور برده پادشاه تعیین کنه، او بسم خود ره خطا دد و تنهای خو د کوه رفت.

۱۶ غیتیکه بیگاه شد، یارای شی سرشیو طرف دریا رفت. ۱۷ اونا د کشتی سوار شده د او لب دریا سون کفرناحوم ریی شد. هوا تریک شد و عیسی هنوز ام د پیش ازوا نمدد. ۱۸ او دریا از خاطر باد تند د لپه خوردو شروع کد. ۱۹ وختی یارا تقریباً یگ ساعت د کشتی پیش رفتند، اونا عیسی ره هوش کد که د بله او راه موره و طرف کشتی نزدیک موشه و اونا ترس خورد. ۲۰ مگم او دزوا گفت: ”ما آستم، نترسید.“ ۲۱ وختی اونا میخواست که او ره د منه کشتی بیره، دمزو غیت کشتی د جایی که اونا ریی بود، رسید.

۲۲ روز دیگه شی مردم که د او سون دریا ایسته بود، دید که د اونجی تنها یگ کشتی آسته و عیسی قد یارای خو دمزو کشتی نرفتند، بلکه

یارای شی تنها حرکت کدد. ^{۲۳} لیکن دیگه کشتی ها از تیبرییه د نزدیک امزو جای که مولا نان ها ره برکت ددد و مردم خوردد، رسید.

^{۲۴} وختی مردم دید که نه عیسی د اونجی آسته و نه یارای شی، اونا د منه کشتی های خو سوار شده د کفرناحوم د طلب عیسی رفت.

^{۲۵} وختیکه او ره د او سون دریا پیدا کد، اونا دزو گفت: «استاد، د اینجی چی وخت آمدی؟»

^{۲۶} عیسی د جواب ازوا گفت: «ما حقیقت ره دز شمو موگم: شمو مره موبالید، لیکن نه بخاطر ازی که معجزه ها دیدید، بلکه بخاطر نان های که خوردید و سیر شدید. ^{۲۷} بلده خوراکی که از بین موره زحمت نکشید، بلکه بلده خوراکی که تا زندگی ابدی باقی مومنه، امو زندگی ابدی که «باچه انسان» او ره دز شمو موبخشه؛ چون آته مو خدا، مهر تأیید خو ره د بله ازو زده. ^{۲۸} پس اونا دزشی گفت: «مو باید چی کار کنی تا کارای ره که خدا میخایه انجام بدی؟» ^{۲۹} عیسی د جواب ازوا گفت: «کار و رضای خدا اینی آسته که شمو دمزو کس که خدا ربی کده، ایمان بیرید.»

^{۳۰} اوخته اونا دزو گفت: «پس تو چی معجزه مونی که مو او ره دیده دز تو ایمان بیری؟ تو چیز کار بلده مو انجام میدی؟ ^{۳۱} بابه کلونای مو د بیابو «من» ره خورد، امو رقم که نوشته شده، او از آسمو دزوا نان دد تا که بخوره.» ^{۳۲} اوخته عیسی دزو گفت: «ما حقیقت ره دز شمو موگم، او موسی نبود که از آسمو دز شمو نان دد، بلکه آته مه آسته که نان حقیقی ره از عالم باله دز شمو میدیه. ^{۳۳} چون نان خدا امی آسته که از عالم باله نازل موشه و د دنیا زندگی میدیه.» ^{۳۴} اونا دزو گفت: «مولا، ازی نان همیشه دز مو بدی.» ^{۳۵} عیسی دزو گفت: «ما نان زندگی آستم؛ هر کسی که د دیر ازمه بییه هرگز گشنه نموشه و هر کسی که دز مه ایمان بیره هرگز تشنه نموشه.»

^{۳۶} مگم امو رقم که دز شمو گفتم، اگر چه شمو مره دیدید، ولری ایمان نمیرید. ^{۳۷} کسای ره که آته آسمانی دز مه میدیه، اونا طرف ازمه مییه و کسای که طرف ازمه مییه، ما هرگز اونا ره رد نمونم. ^{۳۸} ما از عالم باله نازل شدیم، لیکن نه بلده ازی که خاست. و-اراده خود ره د جای بیرم، بلکه خاست. و-اراده امزو ره که مره ربی کده. ^{۳۹} و خاست. و-اراده امزو که مره ربی کده اینی آسته که تمام کسای ره که او دز مه دده، ما باید هیچ کدم ازوا ره گم نکنم، بلکه د روز آخرت اونا ره زنده کنم. ^{۴۰} چون اراده آته مه امی آسته که هر کسی که سون باچه توخ کنه و دزشی ایمان بیره، او صاحب زندگی ابدی شنه، و ما او ره د روز آخرت زنده مونم.»

^{۴۱} اوخته یهودیا منه خو د باره ازو زنگ زنگ کد، چون او گفتد: «ما نانی آستم که از عالم باله نازل شده.» ^{۴۲} و اونا گفت: «آیا امی عیسی باچه یوسف نبیه که مو آته و آبه شی ره مینخشی؟ آلی او چطور موگه که ما از عالم باله آمدیم؟» ^{۴۳} عیسی د جواب ازوا گفت: «قد یگدیگه خو زنگ زنگ نکنید. ^{۴۴} هیچ کس د دیر ازمه آمده نمیتنه، سیوا که آته آسمانی که مره ربی کده، او ره سون مه کش کنه و ما او ره د روز آخرت زنده مونم. ^{۴۵} د کتابای انبیا نوشته یه که

اونا پگ شی د وسیله خدا تعلیم دده موشه.»

پس هر کسی که از آته آسمانی میشنوه و یاد میگیره سون ازمه مییه. ^{۴۶} هیچ کس آته آسمانی ره ندیده، بغير از کسی که از طرف خدا آسته؛ او آته ره دیده. ^{۴۷} ما حقیقت ره دز شمو موگم: هر کسی که دز مه ایمان بیره، زندگی ابدی نصیب شی موشه. ^{۴۸} ما نان زندگی آستم. ^{۴۹} بابه کلونای شمو «من» ره د بیابو خورد، ولری مرد. ^{۵۰} لیکن نانی که د اینجی آسته از عالم باله نازل شده و هر کسی که ازی بخوره نمومره. ^{۵۱} ما امو نان زنده آستم که از عالم باله نازل شد؛ هر کسی که ازی نان بخوره همیشه زنده مومنه و نانی ره که ما بلده زندگی مردم دنیا میدم، جسم مه آسته.»

^{۵۲} پس یهودیا قد یگدیگه خو جنجال ره شروع کده گفت: «چی رقم ای آدم میتنه که جسم خو ره دز مو بدیه تا مو بخوری؟» ^{۵۳} مگم عیسی دزو گفت: «ما حقیقت ره دز شمو موگم، تا وختیکه شمو از جسم «باچه انسان» نخورید و از خون شی وچی نکنید د وجود خو زندگی ندرید. ^{۵۴} هر کسی که جسم مره موخوره و خون مره وچی مونه، او زندگی ابدی دره و ما او ره د روز آخرت زنده مونم، ^{۵۵} چرا که جسم مه نان حقیقی و خون مه وچی کدنی حقیقی آسته. ^{۵۶} هر کسی که جسم مره موخوره و خون مره وچی مونه، او دز مه مومنه و ما دزو. ^{۵۷} امو رقم که آته زنده مره ربی کده و ما د وسیله آته زنده آستم، دمزی رقم هر کسی که جسم مره بخوره او ام د وسیله ازمه زنده مومنه. ^{۵۸} اینمی نانی آسته که از عالم باله نازل شده و رقم نانی نبیه که بابه کلونای شمو خورد، ولری مرد. هر کسی که ای نان ره بخوره، او همیشه زنده مومنه.»

۵۹ ای چیزا ره عیسی دَ کفرناحوم وختیکه دَ عبادت‌خانه تعلیم میدد، گُفت.

۶۰ پس غدرِ پیروای شی وختی ای توره ره شنید، گُفت: «ای گب غدر سخت آسته؛ کی میتنه که ای ره گوش کنه؟» ۶۱ مگم وختی عیسی احساس کد که پیروای شی دَ باره ازی توره زُنگ زُنگ مونه، او دزوا گُفت: «آیا ای توره باعثِ رنجش شمو شده؟» ۶۲ پس اگه «باچه انسان» ره بنگرید که دَ جای سابقه خو باله موره، چی مونیید؟ ۶۳ روح آسته که زندگی میدیه، جسم کدم فایده ندره. تورای که ما قد شمو گُفتیم روح و زندگی یه. ۶۴ مگم بعضی از شمو آسته که ایمان نمیره. «چون عیسی از اول میدنست که کدم کسا ایمان نمیره و کی او ره دَ گیر میدیه. ۶۵ اوخته او گُفت: «امزی خاطر ما دز شمو گُفتدم که هیچ کس دَ دیر ازمه آمده نمیتنه سویای که آته آسمانی امو توانایی ره دزو بدیه.»

۶۶ بعد ازو غدر پیروای شی پس دور خورد و دیگه از دُمالِ ازو نرفت. ۶۷ اوخته عیسی دَمزو دوازده یار گُفت: «نه که شمو ام میخاهید بورید، یا نمورید؟» ۶۸ شمعون پترس دَ جواب شی گُفت: «یا مولا، مو پیش کی بوری؟ تنها تو توره های زندگی ابدی دری، ۶۹ و مو ایمان آوردی و سنخته که تو امو مقدس خدا آستی.» ۷۰ عیسی دَ جواب ازو گُفت: «آیا ما شمو دوازده نفر ره انتخاب نکدیم؟ دَ حالیکه یکی از شمو شیطان آسته.» ۷۱ ای ره دَ باره یهودا باچه شمعون اسخروی گُفت، چون او یکی از دوازده یارا و کسی بود که عیسی ره دَ آینه دَ گیر میدد.

عیسی و برارون شی

۷ بعد ازی چیزا عیسی دَ جلیلیه گشت-و- گذار مُوکد و نمیخاست که دَ مُلک یهودیه سفر کنه، چراکه یهودیا دَ قصدِ کشتون شی بود.

۲ امی که عیدِ یهودیا، یعنی عیدِ چبری ها نزدیک شد، ۳ برارای عیسی دَ زشی گُفت: «اینچی ره ایله گو و دَ یهودیه بورو تا پیروای تو کارای ره که تو مونی بنگره، ۴ چون هرکسی که بخایه معلوم شنه، او تاشکی کار نمونه. اگه امی کارا ره مونی، خود ره دَ دنیا معلوم گو.» ۵ حتی برارای شی ام دَ زشی ایمان نُورد. ۶ پس عیسی دزوا گُفت: «وخت ازمه تا آلی ره نمده؛ مگم بلده شمو هر وخت مناسب آسته. ۷ دنیا از شمو نفرت نمونه، مگم از مه نفرت مونه، چراکه ما دَ باره ازو شاهدهی میدم که کارای شی بد آسته. ۸ شمو دَمزی عید بورید؛ ما آلی نمورم، چراکه وخت ازمه تا آلی ره پوره نشده.» ۹ امی چیزا ره دزوا گُفته دَ جلیلیه مند.

عیسی دَ اورشلیم

۱۰ لیکن بعد ازی که برارون شی بلده عید دَ اورشلیم رفت، او ام رفت، مگم نه برملا، بلکه تاشکی. ۱۱ یهودیا دَ روزای عید او ره مویالید و موگُفت: «او دَ کجا بشه؟» ۱۲ دَ مینکل مردم دَ باره ازو کلو شک شکک بود؛ بعضی ها موگُفت: «او یگ آدم خوب آسته.» مگم دیگرون شی موگُفت: «نه، او مردم ره گمراه مونه.» ۱۳ مگم از ترسِ یهودیا هیچ کس دَ باره ازو برملا توره نموگُفت.

۱۴ نیم عید تیر شد که عیسی دَ خانه خدا رفته تعلیم خو ره شروع کد. ۱۵ اوخته یهودیا حیرو منده گُفت: «ای آدم چطور نوشته های مقدس ره موفامه، دَ حالیکه هرگز تعلیم نیافته؟» ۱۶ عیسی دَ جواب ازو گُفت: «تعلیمی که ما میدیم ازمه نییه، بلکه امزو آسته که مره ری کده. ۱۷ اگه کسی بخایه خاست-و- اراده ازو ره دَ جای بیره، اوخته او دَ باره تعلیم ازمه موفامه که از طرف خدا آسته یا ما از پیش خود خو نقل مومم. ۱۸ کسی که از خود خو نقل مونه، او بزرگی خود خو ره میخایه، مگم کسی که بزرگی ری کُننده خو ره طلب مونه، او آدم راست آسته و دزو ناراستی-و- بدی وجود ندره.»

۱۹ آیا موسی شریعت ره دز شمو ندده؟ مگم هیچ کدم شمو شریعت ره دَ جای نمیرید. پس چرا دَ پُشتِ یگ فرصت میگردید تا مره بکشید؟» ۲۰ مردم دَ جواب شی گُفت: «تو جندی شدی؛ کی میخایه تو ره بکُشه؟» ۲۱ عیسی دَ جواب ازو گُفت: «ما یگ معجزه کدم و یگ شمو حیرو مندید. ۲۲ دَ حالیکه موسی حکم ختنه ره دز شمو دد -- البته او نه از موسی، بلکه از بابه کلونا منده -- و شمو یگ آدم ره دَ روز آرام ختنه مونیید، ۲۳ پس اگه یگ آدم دَ روز آرام ختنه موشه تا که شریعت میده نشنه، چرا شمو بخاطری که ما تمام جسمِ یگ آدم ره دَ روز آرام شفا ددیم دَ بله مه قار آستید؟ ۲۴ قضاوتِ ظاهری نکنید، بلکه صادقانه قضاوت کنید!»

^{۲۵} بعضی مردم اورشلیم گفت: "آیا ای امو آدم نیبه که اونا میخایه او ره بکُشه؟^{۲۶} اینه، ای خو بر ملا توره موگیه و اونا او ره هیچ چیز نموگه. نه که کته کلونا واقعاً میدنه که ای امو مسیح آسته، یا نمیدنه؟^{۲۷} ولے مو میدنی که او از گجا یه. د عین حال وختیکه مسیح ظهور مونه هیچ کس بی نموفته که او از گجا آمده." ^{۲۸} اوخته عیسی که د خانه خدا درو تعلیم میدد د آواز بلند اعلان کده گفت: "شمو مره مینخشید و ام خبر درید که از گجا آستم. ما از پیش خود خو نمدم، لیکن امو که مره ری کده حق آسته و شمو او ره نمینخشید.^{۲۹} ما او ره مینخشتم، چرا که ما از طرف ازو آمدیم و او مره ری کده." ^{۳۰} بخاطر امزی توره ها اونا میخواست او ره دستگیر کنه، مگم هیچ کس د بله ازو دست نندخت، چرا که هنوز وخت شی نرسید.

کوشش بلده گرفتار کردن عیسی

^{۳۱} د عین حال از مینکل مردم غدر کسا دزو ایمان آورد و گفت: "وختیکه مسیح ظهور مونه، آیا او ازی آدم کده کلوتر معجزه مونه؟"
^{۳۲} فریسیا امو چیزای ره که مردم د باره عیسی شک شکک کده موگفت شنید و پیشوایون بزرگ و فریسیا چند پیره دار ره ری کد تا که او ره دستگیر کنه. ^{۳۳} اوخته عیسی گفت: "بلده یگ مدت دیگه قد شمو آستم و بعد ازو د دیر امزو مورم که مره ری کده. ^{۳۴} د او غیت شمو مره موبالید، مگم پیدا نمیتید و د جایی که ما آستم، شمو آمده نمیتید." ^{۳۵} پس یهودیا قد یگدیگه خو گفت: "ای آدم د گجا ری یه که مو او ره پیدا نمیتی؟ نه که میخایه د پیش یهودیای بوره که د مینکل یونانیا تیت پرک آسته تا د یونانیا تعلیم بدیه، یا نمره؟^{۳۶} خی او چی مقصد دره که موگیه: 'شمو مره موبالید، ولے پیدا نمیتید' و ام موگیه، 'د او جایی که ما آستم شمو آمده نمیتید؟'"

^{۳۷} د روز آخر عید، یعنی د روز بزرگ، عیسی ایسته شد و اعلان کده گفت: "کسی که تشنه یه، بیل که د دیر ازمه بییه و وچی کنه. ^{۳۸} کسی که دز مه ایمان بیره، امو رقم که نوشته های مقدس موگیه، از درون ازو جوی های آب حیات جاری موشه." ^{۳۹} ای ره د باره روح القدس گفت که هر کسی که دزو ایمان بیره روح القدس دز شی دده موشه. ولے روح القدس تا هنوز عطا نشد، چرا که عیسی تا او غیت د بزرگی-و-جلال خو نرسید.

^{۴۰} بعضی کسا از مینکل مردم وختیکه امی تورا ره شنید، گفت: "د راستی، ای آدم او پیغمبر آسته." ^{۴۱} بعضی مردم دیگه گفت: "ای آدم امو مسیح آسته." و یگ تعداد دیگه گفت: "مسیح خو از جلیلیه نمیه، یا مییه؟" ^{۴۲} آیا نوشته های مقدس نگفته که مسیح از نسل داوود و از بیت لحم مییه، از آغیلی که داوود د اونجی زندگی موکد؟" ^{۴۳} پس از خاطر عیسی د بین مردم تفرقه افتد. ^{۴۴} بعضی ازوا میخواست که او ره دستگیر کنه، مگم هیچ کس د بله ازو دست نندخت.

برایمانی کته کلونای یهود

^{۴۵} وختیکه پیره دارا د دیر پیشوایون بزرگ و فریسیا پس آمد، اونا از پیره دارا پرسان کده گفت: "چرا او ره نوردید؟" ^{۴۶} پیره دارا د جواب ازوا گفت: "تا آلی ره هیچ کس رقم امزی آدم وری توره نگفته." ^{۴۷} اوخته فریسیا دزوا گفت: "نه که شمو ام گمراه شدید، یا نشدید؟" ^{۴۸} آیا یکی از کته کلونا یا فریسیا دزو ایمان آورده؟ نه! ^{۴۹} لیکن امی مردم که شریعت ره نموفامه لعنتی آسته." ^{۵۰} نیقودیموس، امو آدم که شاو پیش عیسی آمد و یکی ازوا بود گفت: ^{۵۱} "آیا شریعت ازمو د بله یگو کس فتوا میدیه، بدون ازی که توره شی ره بشنوه و بدنه که چیز کار کده؟" ^{۵۲} اونا د جواب ازو گفت: "نه که تو ام از جلیلیه آستی، یا نیستی؟ خوب تحقیق گو و توخ گو که هیچ پیغمبر از جلیلیه ظهور نکده."

^{۵۳} [اوخته هر کس د خانه خو رفت،

خاتونی که د بدکاری گرفتار شد

۸ ^۱ مگم عیسی د کوه زیتون رفت. ^۲ روز دیگه شی صباح گاه، او بسم د خانه خدا آمد. د اونجی تمام مردم د پیش شی جم شد و او تاه شسته د تعلیم ددون ازوا شروع کد. ^۳ دمزو غیت عالمای دین و فریسیا یگ خاتو ره که د زنا کاری گرفته شدد آورد. اونا او ره د غول مردم ایستلجی کد ^۴ و د عیسی گفت: "استاد، ای خاتو د حین زنا گرفته شده. ^۵ د مطابق شریعت، موسی حکم دده که ای رقم خاتونو باید

سنگسار شنه. اکی تو دزی باره چی موگی؟“^۶ اونا ای توره ره بلده امتحان د عیسی گفست تا که د خلاف شی یگو دلیل پیدا کنه. لیکن عیسی سر خو ره تا آندخته قد ناخون خو د زمی نوشته مود. ^۷ وختیکه اونا درو سوال کده مورفت، عیسی یگ دفعه سر خو ره باله کد و گفست: “امو کس که د بین شمو بره گناه یه، سنگ اول ره امو بزنه.“^۸ و بسم سر خو ره تا آندخته د زمی د نوشته کدو شد. ^۹ وختیکه اونا ای توره ره شنید از پیرترین شروع شد و پگ ازوا، یکه یکه بر شده رفت و د آخر فقط عیسی و امو خاتو که د غول ایسته بود مند. ^{۱۰} اوخته عیسی خود ره رست کده دزو گفست: “او خاتو، اونا کجا شد؟ آیا هیچ کس تو ره محکوم نکد؟“^{۱۱} خاتو گفست: “نه صاحب، هیچ کس.“ پس عیسی گفست: “ما ام توره محکوم نمونم. د راه خو بوزو و بعد ازی دیگه گناه نکو.“ [

عیسی نور دنیا آسته

^{۱۲} عیسی بسم د مردم گفست: “ما نور دنیا آستم. کسی که از مه پیروی کنه د تریکی پای نمیله، بلکه نور زندگی میدشته بشه.“^{۱۳} اوخته فریسیا دزو گفست: “تو د باره خود خو شاهدی میدی؛ شاهدی تو راست نییه.“^{۱۴} عیسی د جواب ازوا گفست: “حتی اگه ما د باره خود خو شاهدی میدم، شاهدی مه راست آسته، چرا که ما خبر درم از کجا آمدیم و د کجا مورم. مگم شمو خبر ندرید که ما از کجا آمدیم و د کجا مورم.“^{۱۵} شمو د مطابق فکر انسانی خو قضاوت موند. ما هیچ کس ره قضاوت نمونم.^{۱۶} ولی اگه ما قضاوت ام کنم، قضاوت مه صحیح آسته، چرا که ما د قضاوت کدو تنها نییم، بلکه ما و آته آسمانی که مره ری کده قتی قضاوت مونی.^{۱۷} د شریعت شمو نوشته یه که شاهدی دو نفر د باره یگو چیز راست آسته.^{۱۸} ما خود مه د باره خو شاهدی میدم و آته که مره ری کده، اوم د باره مه شاهدی میدیه.^{۱۹} اوخته اونا دزو گفست: “آته تو کجا یه؟“ عیسی د جواب ازوا گفست: “شمو نه مره مینخشید و نه آته مره. اگه مره مینخشید آته مره ام مینخشیدید.“^{۲۰} ای توره ها ره عیسی د بیت المال خانه خدا د حالیکه مردم ره تعلیم میدد، گفست. ولی هیچ کس او ره گرفتار نکد، چرا که وخت شی هنوز نرسیدد.

عیسی از رفتو د عالم باله توره موگه

^{۲۱} پس عیسی بسم دزو گفست: “ما مورم و شمو مره موبالید و د گناه خو مورید. د جایی که ما مورم شمو آمده نمی تید.“^{۲۲} بعد ازو یهودیا د بین خو گفست: “او کو خود کشتی نمونه، یا موگنه؟ چون او موگه که د او جای که ما مورم شمو آمده نمی تید.“^{۲۳} عیسی دزو گفست: “شمو د عالم پاین تعلق درید و ما د عالم باله؛ شمو ازی دنیا آستید، ولی ما ازی دنیا نییم.^{۲۴} امزی خاطر ما دز شمو گفتم که شمو د گناه های خو مورید. اگه باور نکنید که ما امو آستم، شمو د گناه های خو مورید.“^{۲۵} اونا دزو گفست: “تو کی آستی؟“ عیسی دزو گفست: “امو که از اول قد شمو گفتم.^{۲۶} ما چیزای عذر درم که د باره از شمو بگم و قضاوت کنم. لیکن امو که مره ری کده حق آسته و تورای که ما ازو شنیدیم اونا ره د دنیا موگم.“^{۲۷} مگم مردم نموفامید که او د باره آته آسمانی دزو موگیه.^{۲۸} پس عیسی گفست: “وختیکه شمو «باچه انسان» ره باله کدید او غیت موفامید که ما امو آستم و ما هیچ کار ره خودسرانه نمونم، بلکه چیزای ره که آته آسمانی دز مه یاد دده، اونا ره دز شمو موگم.^{۲۹} امو که مره ری کده قد از مه قتی آسته. او مره تنها نه ایشته، چون ما همیشه کارای ره انجام میدیم که باعث خوشی و رضایت ازو موشه.“

آزادی از گناه

^{۳۰} وختیکه عیسی امو توره ها ره گفست، عذر مردم دزو ایمان آورد. ^{۳۱} پس او دمرو یهودیای که دزشی ایمان آورد گفست: “اگه شمو د کلام از مه پایبند بمید، شمو پیروای واقعی مه موشید ^{۳۲} و حقیقت ره موفامید و حقیقت شمو ره آزاد مونه.“^{۳۳} اونا دزو گفست: “مو اولاده ابراهیم آستی و هیچ وخت غلام کس نبودی. پس چطور موگی که شمو آزاد موشید؟“

^{۳۴} عیسی د جواب ازوا گفست: “ما حقیقت ره دز شمو موگم، هر کسی که گناه کنه، او بنده گناه آسته.^{۳۵} غلام بلده تمام عمر د خانه صاحب خو نمونه، مگم باچه همیشه د خانه مومنه.^{۳۶} پس اگه باچه شمو ره آزاد کنه، شمو واقعاً آزاد موشید.

^{۳۷} ما میدنم که شمو اولاده ابراهیم آستید، لیکن شمو د پشت یگ فرصت میگردید تا مره بکشید، چرا که کلام از مه د سینه شمو جای ندره.

۳۸ چیزای ره که ما دَ حُصُورِ آتِه خُو دیدیم دَز شُمُو مُوگیم و شُمُو ام چیزای ره که از آتِه خود خُو شنیدید، انجام میدید. ۳۹ اونا دَ جواب شی گفت: «آتِه از مو ابراهیم آسته.» عیسی دَزوا گفت: «اگه اولاده ابراهیم موبودید، شُمُو رقم ازو وری عمل موکدید. ۴۰ ما آدمی آستم که تورای حقیقت ره که از خدا شنیدیم دَز شُمُو گفتیم، مگم آلی شُمُو دَ پشتِ یگ فرصت میگردید تا مَره بگشید؛ ابراهیم ای کارا ره نموکد. ۴۱ شُمُو کارای آتِه خود ره مونید.» اونا دَزوا گفت: «مو حرامزاده نیستی؛ موقت یگ آتِه دَری که او خدا آسته.» ۴۲ عیسی دَزوا گفت: «اگه خدا آتِه شُمُو موبود، شُمُو مَره دوست میدشتید، چراکه ما از طرفِ خدا ری شُدیم و آمدیم. ما از پیشِ خود خُو نه آمدیم، بلکه خدا مَره ری کده. ۴۳ بچی توره مَره پی نموبرید؟ چراکه طاقتِ شنیدونِ توره مَره ندرید. ۴۴ شُمُو از آتِه خُو ایلیس آستید و میخاید آرزوهای آتِه خُو ره پوره کنید. او از شروعِ یگ قاتل بود و دَ راستی-و-حقیقت پایند نیبه، چراکه راستی دَزو هیچ وجود ندره. هر غیتیکه دروغ موگه، او از ذاتِ خود خُو نقل مونه، چون او دروغگوی و آتِه هر قسم دروغ آسته. ۴۵ مگم ما که حقیقت ره موگم شُمُو دَز مه باور نمونید. ۴۶ کدم از شُمُو میتنه مَره بخاطر یگو گناه محکوم کنه؟ پس اگه ما راست موگم چرا دَز مه باور نموکید؟ ۴۷ کسی که از خدا یه تورای خدا ره میشونه. دلیلی که شُمُو تورای خدا ره نمیشنود ای آسته که شُمُو از خدا نیستید.»

۴۸ یهودیا دَ جواب ازو گفت: «آیا مو دُرست نگفتی که تو یگ سامری و جندی آستی؟» ۴۹ عیسی دَ جواب ازو گفت: «ما جندی نییم، بلکه دَ آتِه خُو احترام مونم، ولے شُمُو دَز مه بی احترامی مونید. ۵۰ ما دَ طلب بزرگی بلده خود خُو نییم؛ مگم یگ دیگه طلبکار بزرگی مه آسته که او قضاوت کنده یه. ۵۱ ما حقیقت ره دَز شُمُو موگم، کسی که از کلام مه اطاعت کنه، او هرگز روی مرگ ره نمینگره.» ۵۲ یهودیا دَزوا گفت: «آلی مو فامیدی که تو جندی آستی. ابراهیم فوت کد و تمام پیغمبرا مُرد، ولے تو موگی هر کسی که توره مَره نگاه کنه، او هرگز مرگ ره نمیچشه.» ۵۳ تو خُو از آتِه مو ابراهیم که فوت کد و از پیغمبرای که مُرد بزرگتر نیستی، یا آستی؟ تو خود ره چی فکر مونی؟» ۵۴ عیسی گفت: «اگه ما خود ره بزرگ و معتبر نشو بدم، بزرگی مه هیچ چیز نیبه. مگم آتِه مه، امو که شُمُو خدای خُو موگید، او مَره بزرگی-و-جلال میدیه ۵۵ و شُمُو او ره نمینخشید، لیکن ما او ره مینخشیم. اگه بگم که او ره نمینخشیم ما ام رقم از شُمُو آلی دروغگوی موشم. مگم ما او ره مینخشیم و از کلام شی اطاعت مونم. ۵۶ آتِه شُمُو ابراهیم خوش بود که روز آمدون مَره دَری دنیا بنگره. او امور روز ره دید و خوشحال شد.» ۵۷ پس یهودیا بسم دَزوا گفت: «تو تا آلی ره پنجاه ساله نشدے، چطور ابراهیم ره دیدی؟» ۵۸ عیسی دَزوا گفت: «ما دَز شُمُو راست موگم، پیش ازی که ابراهیم تولدِ شنه، «ما آستم!» ۵۹ پس اونا سنگا ره گرفت تا که عیسی ره بزنه، مگم او خود ره تاشه کد و از خانه خدا بر شده رفت.

یگ آدم کور بینا موشه

۹ ا دَ حالیکه او ری بود، یگ آدم ره دید که از رحمِ آتِه خُو کور دَ دنیا آمدد. ۲ یارای شی ازو پُرسان کده گفت: «استاد، گناه کی بوده که ای آدم کور تولد شده؟ از خود شی یا از آتِه و آتِه شی؟» ۳ عیسی دَ جواب ازو گفت: «نه ای آدم گناه کده و نه آتِه و آتِه شی، بلکه ای کور تولد شده تا کارای خدا دَ وسیله شی بر ملا شنه. ۴ تا وختیکه روز آسته، مو باید کارای امزو ره انجام بدی که مَره ری کده. شاو میبه و دَ او غیت هیچ کس کار کده نمیتنه. ۵ تا وختیکه ما دَ دنیا آستم، نُورِ دنیا آستم.» ۶ ای چیزا ره که گفت، دَ بله زمی تُف کد و قد تُف خُو یگ مقدار لی جور کده دَ بله چیمای ازو آدم کور ملید ۷ و دَزوا گفت: «بورو، چیمای خُو ره دَ حوضِ سیلوحا بشوی.» «سیلوحا» یعنی «ری شده.» پس او رفته چیمای خوره شُشت و بینا شده پس آمد.

۸ همسایه گو و کسای که پیش ازو او ره بحیثِ یگ گدایگر کور مینخشید، قد یگدیگه خُو گفت: «آیا ای امو آدم نیبه که شسته گدایگری موکد؟» ۹ بعضی ها گفت: «امو آسته.» ولے بعضی های دیگه شی گفت: «نه، او نیبه، مگم رقم امزو آلی آسته.» لیکن او خود شی گفت: «ما امو آدم آستم.» ۱۰ اوخته اونا ازو پُرسان کده گفت: «پس چیمای تو چطور بینا شد؟» ۱۱ او دَ جواب ازو گفت: «امو آدم که عیسی نام دَره، گل جور کده دَ بله چیمای مه ملید و دَز مه گفت که «بورو، دَ حوضِ سیلوحا بشوی.» پس ما رفته شُشتم و بینا شدیم.» ۱۲ اوخته اونا دَزوا گفت: «او نفر دَ کجا آسته؟» او گفت: «ما چی خبر دَریم!»

سوال و جواب فریسیا د باره شفای آدم کور

^{۱۳} اونا امو آدم ره که سابق کور بود، د پیش فریسیا بُرد. ^{۱۴} دَمزُو روز که عیسی گل جور کده چیمای ازو آدم ره پینا کدُ، روز آرام بود. ^{۱۵} پس فریسیا ام ازو نفر پُرسان کده گُفت: “چطور پینا شدی؟” و او دَزوا گُفت: “عیسی د بِلَه چیمای مه گل ملید، ما شُستُم و آلی مینگرُم.”
^{۱۶} اوخته بعضی از فریسیا گُفت: “ای آدم از طرف خُدا نییه، چرا که روز آرام ره احترام نکده.” لیکن دِیگای شی گُفت: “یگ آدم گُناهکار چطور میتنه ای رقم مُعجزه کُنه؟” پس اونا مَنه خُو دُو شق شد. ^{۱۷} اونا بَسَم از آدمی که سابق کور بود پُرسان کده گُفت: “تُو د باره امزو آدم چی مُوگی، امو که چیمای تُو ره واز کده؟” او گُفت: “او یگ پیغمبر آسته.”

^{۱۸} مگم یهودیا باز ام د توره ازو باور نکد که او کور بوده و پینا شده، تا غَیْبیکه آته و آبه ازو آدم پینا شده ره کوی کد ^{۱۹} و ازوا پُرسان کده گُفت: “آیا امی باچه شمو آسته که مُوگید کور د دنیا آمده؟ پس آلی چطور مینگره؟” آته و آبه شی د جواب ازوا گُفت: “مو میدنی که ای باچه مو آسته و کور د دنیا آمده. ^{۲۱} مگم ای که آلی او چطور مینگره، مو خبر ندی و ای ره ام نمیدنی که کی چیمای شی ره واز کده. از خود شی پُرسان کُنید. او جوان شده؛ جواب خُو ره خود شی میدیه.” ^{۲۲} امی توره ره آته و آبه شی از ترس یهودیا گُفت، چُون یهودیا گاه موافقت کدُ که اگه کسی اقرار کُنه که عیسی امو مسیح آسته، او ره از عبادت خانه بُر مونه. ^{۲۳} امزی خاطر آته و آبه شی گُفت: “او جوان شده، از خود شی پُرسان کُنید.”

^{۲۴} پس اونا دفعه دوّم امو آدم ره که سابق کور بود، کوی کده گُفت: “خُدا ره ستایش-و-تَمجید کُو! مو میدنی که امو آدم یگ آدم گُناهکار آسته.” ^{۲۵} او د جواب ازوا گُفت: “ما نموفامُم که او یگ آدم گُناهکار آسته یا نه. لیکن یگ چیز ره ما میدنم: ما کور بودم و آلی مینگرُم.”
^{۲۶} اونا دَزو گُفت: “او قد از تُو چی کار کد؟ چطور چیمای تُو ره واز کد؟” ^{۲۷} او د جواب ازوا گُفت: “ما پیشتر دَز شمو گُفتُم، مگم شمو گوش نکدید. چرا میخاهید که دوباره بشنوید؟ نه که شمو ام میخاهید پیرو ازو شنید، یا نموشید؟” ^{۲۸} اوخته اونا او ره دوز زده گُفت: “تُو پیرو امزو آدم آستی! مو پیروای موسی بی. ^{۲۹} مو میدنی که خُدا قد موسی توره گُفته، لیکن د باره امزو آدم، مو نموفامی که از کجا آمده.”
^{۳۰} او آدم د جواب ازوا گُفت: “ای یگ گپ عجیب آسته که شمو بی نموفتید او از کجا آمده، د حالیکه او چیمای مَره واز کده. ^{۳۱} مو میدنی که خُدا دُعای آدم گُناهکار ره نمیشنوه، مگم کسی که خُدا ره عبادت مونه و خاست-و-اراده ازو ره د جای میره، دُعای ازو شخص ره میشنوه. ^{۳۲} از ابتدای عالم تا آلی ره شنیده نشده که یگو کس چیمای آدمی ره که کور د دنیا آمده، واز کُنه. ^{۳۳} اگه ای آدم از طرف خُدا نموبود، هیچ کاری کده نمی تَنست.” ^{۳۴} فریسیا د جواب ازو گُفت: “تُو که کاملاً د گناه تولد شدی، آیا تُو مو ره تعلیم میدی؟” پس اونا او ره ازونجی بُر کد.

^{۳۵} وختی عیسی خبر شد که اونا امو آدم ره بُر کده، او امونفر ره پیدا کده گُفت: “آیا تُو د «باچه انسان» ایمان دری؟” ^{۳۶} او نفر د جواب شی گُفت: “صاحب، او کی آسته، تا که ما دزشی ایمان بیرم؟” ^{۳۷} عیسی دَزو گُفت: “تُو او ره امی آلی مینگری و او کسی آسته که قد از تُو دزو توره مُوگیه.” ^{۳۸} او گُفت: “یا مولا، ما ایمان اُوردُم، و عیسی ره سجده کد.

^{۳۹} اوخته عیسی گُفت: “ما بلده قضاوت د ای دنیا آمدیم تا کسای که کور آسته پینا شنه و کسای که خود ره پینا فکر مونه، کور شنه.”
^{۴۰} بعضی از فریسیا که قد شی یگ جای بود و ای چیزا ره شنید، گُفت: “آیا تُو مُوگی که مو ام کور آستی؟” ^{۴۱} عیسی دَزوا گُفت: “اگه شمو کور مُوبودید گناه شمو نبود، لیکن آلی که شمو مُوگید ‘مو مینگری، گناه شمو باقی مونه.’”

مَثَل چوپون نیکو

۱۰ ^۱ “ما حقیقت ره دَز شمو مُوگم، نفری که از درگه د قوتون گوسپندو در نمیه، بلکه از یگو راه دیگه باله شده داخل مُوشه، او دز و قُلغی آسته. ^۲ مگم کسی که از درگه در میه، او چوپون امزو گوسپندو یه. ^۳ دَمزُو نفر درگه وان درگه ره واز مونه و گوسپندو آواز ازو ره میشنوه و او گوسپندوی خُو ره نام گرفته کوی مونه و اونا ره بُر موبره. ^۴ غَیْبیکه گوسپندوی خُو ره بُر موبره، او پیش ازوا موره و گوسپندو او ره دُمبال مونه، چرا که اونا آواز شی ره مینخشه. ^۵ اونا از پس یگو نفر بیگنه نموره، بلکه ازو تور موخوره، چرا که اونا آواز بیگنه گو ره

نَمِیَنَخْشَه.“ عِیْسَى اَمِی مَثَل رَه دَرُو نَقْل کَد، مِگَم اُونَا اُمُو چِیْزَا رَه کِه اُو گُفَت، نَفَامِیْد.

^۹ پَس عِیْسَى بَسْم گُفَت: ”مَ حَقِیْقَت رَه دَرِ شُمُو مُوگَم، مَ دَرِگِه گُوسِپِنْدُو اَسْتَم. ^۸ تَمَام کَسَای کِه اَز مِه پِیْش اَمَد، دُز و قُلْعَى بُود؛ اَمَزِی خَاطِر گُوسِپِنْدُو دَ تَوْرَه اَزُو اَگُوش نَکَد. ^۹ مَ دَرِگِه اَسْتَم، هَر کَسِی کِه اَز طَرِیْقِ اَز مِه دَاخِل بَیْیَه، اُو نِجَات پَیْدَا مُونَه و بُرُو و دَرُو رَفْتَه عِلْفَجَر پَیْدَا مُونَه. ^{۱۰} دُز تَنَهَا بَلَدَه دُزِی کَدُو، کُشْتُو و بَیْرُو کَدُو مِیْیَه؛ و لَی مَ بَلَدَه اَزِی اَمَدِیْم تَا کِه اُونَا زَنَدِگِی دَشْتَه بَشَه و اَز زَنَدِگِی کَامِل بَر خُور دَار شَنَه.

^{۱۱} مَ چُوپُون نِیْکُو اَسْتَم؛ چُوپُون نِیْکُو جَان خُورَه دَ رَاهِ گُوسِپِنْدُو مِیْدِیَه. ^{۱۲} مِگَم یِگ کِرَا کَار کِه چُوپُو نِیْیَه و گُوسِپِنْدُو مَرَبُوط شِی نَمُوشَه، اُو اَمَدُون گُرگ رَه مِیْنِگَرَه، و لَی گُوسِپِنْدُو رَه اِیْلَه کَدَه دُوتَا مُونَه و گُرگ دَ سَرِ اَزُو حَمْلَه کَدَه اُونَا رَه تِیْت پَر ک مُونَه. ^{۱۳} اُمُو کِرَا کَار دُوتَا مُونَه، چِرَا کِه اُو یِگ کِرَا کَار اَسْتَه و دَ عَم گُوسِپِنْدُو نِیْیَه.

^{۱۴} مَ چُوپُون نِیْکُو اَسْتَم و گُوسِپِنْدُوی خُورَه مِیَنَخْشَم و گُوسِپِنْدُوی مِه مَرَه مِیَنَخْشَه، ^{۱۵} اُمُو رَقْمِیْکِه آتِه اَسْمَانِی مَرَه مِیَنَخْشَه و مَ آتِه اَسْمَانِی رَه مِیَنَخْشَم. و مَ جَان خُورَه دَ رَاهِ گُوسِپِنْدُو مِیْدِیْم. ^{۱۶} مَ گُوسِپِنْدُوی دِیْگِه اَم دَرَم کِه اُونَا اَزِی قُوتُو نِیْیَه. مَ بَایْد اُونَا رَه اَم بَیْرَم و اُونَا اَوَاز مَرَه مِیْشَوَه. اُوخْتَه اُونَا یِگ رَمه مُوشَه و یِگ چُوپُو مِیْشَوَه بَشَه.

^{۱۷} آتِه اَسْمَانِی اَمَزِی خَاطِر مَرَه دُوسْت دَرَه کِه مَ جَان خُورَه مِیْدَم تَا اُو رَه دُوبَارَه پَس بَگِیْرَم. ^{۱۸} هِیْج کَس اِی رَه اَز مِه نَمِیْگِیْرَه، بَلْکِه مَ خُود مِه اِی رَه مِیْدَم. مَ اِخْتِیَار دَرَم کِه اِی رَه بَدِیْم و اِخْتِیَار دَرَم کِه اِی رَه دُوبَارَه بَگِیْرَم. اِی حُکْم رَه آتِه مِه دَر مِه دَدَه.

^{۱۹} اَز خَاطِر اَمَزِی تَوْرَه هَا یَهُودِیَا بَسْم دَ بَیْن خُورَه تَقْسِیْم شُد. ^{۲۰} عَدْر نَفْرَا اَز مِیْنِکَلِ اَزُو اَگُفَت: ”اُو جِنْدِی یَه و دِیُونِگِی مُونَه؛ چِرَا شُمُو تَوْرَه اَزُو رَه گُوش مُونِیْد؟“ ^{۲۱} دِیْگَرُو گُفَت: ”اِی تَوْرَه هَا اَز اَدَم جِنْدِی نِیْیَه. جِن نَمِیْتَنَه کِه چِیْمَای اَدَم کُور رَه وَاز کُنَه، یَا مِیْتَنَه؟“

یَهُودِیَا عِیْسَى رَه بَسْم رَد مُونَه

^{۲۲} دَمَزُو عَیْت عِیْدِ وَقْفِ قُرْبَانِگَاه دَ اَوْرُشَلِیْم رَسِیْد. و خْت اَم زِمِیْسْتُو بُود ^{۲۳} و عِیْسَى دَ خَاْنَه خُدَا طَرَفِ بَرَنْدَه سَلِیْمَان قَدَم مِیْرَد. ^{۲۴} اُوخْتَه یَهُودِیَا دَ گَرْد شِی جَم شُدَه گُفَت: ”تَا چِی عَیْت مَو رَه اَنْدَر شِک مِیْلِی؟ اَگِه تُو مَسِیْح اَسْتِی، دَر مَو وَاضِح بَگِی.“ ^{۲۵} عِیْسَى دَ جَوَابِ اَزُو اَگُفَت: ”مَ دَرِ شُمُو گُفْتَم و شُمُو بَاوَر نَمُونِیْد. کَارَای کِه مَ دَ نَام آتِه خُورَه مُونَم، اُونَا دَ بَارَه مِه شَاهِدِی مِیْدِیَه. ^{۲۶} لَیْکِن شُمُو بَاوَر نَمُونِیْد، چِرَا کِه شُمُو اَز جُمْلَه گُوسِپِنْدُوی مِه نِیْیِد. ^{۲۷} گُوسِپِنْدُوی مِه اَوَاز مَرَه مِیْشَوَه و مَ اُونَا رَه مِیَنَخْشَم و اُونَا اَز پُشْت مِه مِیْیَه ^{۲۸} و مَ دَرُو زَنَدِگِی اَبَدِی مِیْدَم و اُونَا هِیْج و خْت اَز بَیْن نَمُورَه و هِیْج کَس اَم اُونَا رَه اَز دِیْسْت مِه گِرِفْتَه نَمِیْتَنَه. ^{۲۹} آتِه مِه کِه اَز پِگ کَدَه بَزُرگْتَر اَسْتَه، اُونَا رَه دَر مِه دَدَه و هِیْج کَس نَمِیْتَنَه کِه اُونَا رَه اَز دِیْسْتِ آتِه اَسْمَانِی بَگِیْرَه. ^{۳۰} مَ و آتِه یِگ اَسْتِی.“

^{۳۱} یَهُودِیَا بَسْم سَنگَا رَه جَم کَد تَا اُو رَه سَنگَسَار کُنَه. ^{۳۲} عِیْسَى دَ جَوَابِ اَزُو اَگُفَت: ”مَ عَدْر کَارَای خُوبِ اَز طَرَفِ آتِه اَسْمَانِی دَرِ شُمُو نِشُو دَدَم. اَز خَاطِرِ کَدَم اَزُو شُمُو مَرَه سَنگَسَار مُونِیْد؟“ ^{۳۳} یَهُودِیَا دَ جَوَابِ شِی گُفَت: ”بَلَدَه کَارَای خُوبِ تُو، تُو رَه سَنگَسَار نَمُونِی، بَلْکِه اَز خَاطِرِ کُفَرگُویِ تُو، چُون تُو کِه یِگ اِنْسَان اَسْتِی، دَعْوَایِ خُدَایِی مُونِی.“ ^{۳۴} عِیْسَى دَ جَوَابِ اَزُو اَگُفَت: ”آیَا دَ شَرِیْعَتِ شُمُو اَمِی رَقْمِ نُوْشْتَه نِیْیَه کِه 'مَ گُفْتَم، شُمُو خُدَا یُو اَسْتِیْد؟“ ^{۳۵} اِمکَان نَدَرَه کِه کَلَامِ خُدَا بَاطِل شَنَه. اَگِه خُدَا کَسَای رَه کِه کَلَامِ خُدَا بَلَدَه اَزُو نَازِل شُد، خُدَا یُو گُفَت، ^{۳۶} آیَا شُمُو کَسِی رَه کِه آتِه اَسْمَانِی تَقْدِیْس کَدَه دَ اِی دُنْیَا رِیِی کَد، کُفَرگُویِ مُوگِیْد، فَقَط بَخَاطِرِی کِه مَ گُفْتَم: 'مَ بَاچَه خُدَا اَسْتَم؟' ^{۳۷} اَگِه مَ کَارَای آتِه خُورَه نَمُوکُنَم، دَر مِه اِیْمَان نِیْرِیْد. ^{۳۸} لَیْکِن اَگِه مَ مُونَم، حَتِی اَگِه دَر مِه اِیْمَان نَمِیْرِیْد، دَ کَارَای مِه اِیْمَان بَیْرِیْد، تَا بَدَنِیْد و بُفَامِیْد کِه آتِه دَر مِه و جُود دَرَه و مَ دَ آتِه.“ ^{۳۹} پَس اُونَا بَسْم کُوشِش کَد کِه اُو رَه گِرِفْتَار کُنَه، مِگَم اُو خُود رَه اَز دِیْسْتِ اَزُو خَطَا دَدَه رَفْت.

^{۴۰} عِیْسَى دُوبَارَه دَ اُو لَبِ دَرِیَایِ اَرْدُن رَفْت، دَمَزُو جَای کِه یَحِیْی دَ زَمَانَایِ پِیْش عُسَلِ تَعْمِیْد مِیْدَد و اُو دَ اَمُونِجِی مَنَد. ^{۴۱} دَ اُونِجِی عَدْر مَرْدَمِ پِیْش شِی اَمَدَه گُفَت: ”یَحِیْی هِیْج مُعْجِزَه نَکَد، مِگَم هَر چِیْزِی کِه یَحِیْی دَ بَارَه اَمَزِی اَدَم گُفَت، حَقِیْقَت پَیْدَا کَد.“ ^{۴۲} و عَدْر مَرْدَمِ دَ اُونِجِی دَرُو اِیْمَان اَوُرَد.

۱۱ یک آدم د نام ایلعازر ناجور بود. او از بیت عنیا، یعنی از آغیل مریم و خوار شی مرتا بود. ^۲ ای امو مریم بود که روغوره د بله پایای مولا شیو کدو و پایای شی ره قد موی خو پاک کدو؛ و فعلاً برار شی ایلعازر ناجور بود. ^۳ اوخته امو دو خوارو د عیسی پیغام ری کده گفت: ”یا مولا، امو کسی ره که تو دوست دری، او ناجور آسته.“ ^۴ وختیکه عیسی امی خبر ره شنید، گفت: ”ای ناجوری کشتنی نییه، بلکه بلده ازی آسته که بزرگی-و-جلال خدا ظاهر شنه، و تا باجه خدا د وسیله امزی واقع بزرگی-و-جلال پیدا کنه.“ ^۵ عیسی مرتا و خوار شی ره قد ایلعازر دوست دشت. ^۶ وختی عیسی شنید که ایلعازر ناجور آسته، او دو روز دیگه ام دمزو جای که بود، مند. ^۷ بعد ازو د یارای خو گفت: ”ببید، بسم د منطقه یهودیه بوری.“ ^۸ یارای شی دزو گفت: ”استاد، کلو وخت نموشه که یهودیا میخاست تو ره سنگسار کنه. بسم میخاهی د اونجی بوری؟“ ^۹ عیسی د جواب ازوا گفت: ”آیا د یگ روز دوازه ساعت روشنی نییه؟ اگه یگو نفر د روشنی روز راه بوره او پیش-پایی نموخوره، چراکه او نور ازی دنیا ره مینگره. ^{۱۰} لیکن اگه یگو کس شاو راه بگرده، او پیش-پایی موخوره، چون نور بلده ازو وجود ندره.“

۱۱ بعد از گفتون امزی چیزا، او دزوا گفت: ”رفیق مو ایلعازر خا ورفته، لیکن ما مورم تا او ره بیدار کنم.“ ^{۱۲} یارا دزشی گفت: ”یا مولا، اگه او خا ورفته بشه خوبه، او جور موشه.“ ^{۱۳} د حقیقت عیسی د باره مرگ شی نقل موكد، مگم اونا فکر کد که د باره استراحت و خاوشی نقل مونه. ^{۱۴} پس عیسی پوست کنده دزوا گفت: ”ایلعازر مرده.“ ^{۱۵} و از خاطر ازشمو خوش آستم که د اونجی نبوم، تا که شمو ایمان بیرید. مگم آلی ببید که پیش شی بوری.“ ^{۱۶} پس تو ما که د نام «دوگنی» مشهور بود، د دیگه یارا گفت: ”ببید که مو ام بوری تا قد ازو قتی بمری.“

۱۷ وختیکه عیسی د اونجی رسید، او بی برد که ایلعازر چار روز شده د قبر آسته. ^{۱۸} بیت عنیا نزدیک اورشلیم بود، یعنی تقریباً چل دقه راه دورتر از شار، ^{۱۹} و غدر یهودیا پیش مرتا و مریم آمدد تا دزوا بخاطر برار شی تسلیم بگه. ^{۲۰} پس وختی مرتا شنید که عیسی مییه، او سر راه شی رفت، مگم مریم د خانه شست. ^{۲۱} مرتا د عیسی گفت: ”یا مولا، اگه د اینجی موبودی، برار مه نمومرد. ^{۲۲} ولے حتی آمیالی ام ما میدتم هر چیزیکه از خدا بطللی، خدا دز تو میدیه.“ ^{۲۳} عیسی دزو گفت: ”برار تو پس زنده موشه.“ ^{۲۴} مرتا دز شی گفت: ”ما موفام که او د آخر زمان د روز قیامت پس زنده موشه.“ ^{۲۵} عیسی دزو گفت: ”ما قیامت و زندگی آستم؛ کسی که دز مه ایمان بیره، اگرچه او مومره، ولے زنده موشه. ^{۲۶} و کسی که زنده یه و دز مه ایمان میره، او هرگز نمومره. تو ای ره باور مونی؟“ ^{۲۷} او دز شی گفت: ”آری مولا، ما ایمان اوردم که تو امو مسیح، یعنی باجه خدا آستی، امو کسی که دزی دنیا آمدنی بود.“

۲۸ وختیکه ای ره گفت، او رفت و خوار خو مریم ره گوی کده تاشکی دزو گفت: ”استاد د اینجی آمده و تو ره گوی مونه.“ ^{۲۹} وختیکه مریم ای توره ره شنید، زود باله شده پیش شی رفت. ^{۳۰} تا او غیت عیسی هنوز د آغیل نه آمدد، بلکه د امزو جای بود که مرتا د دم راه شی رفتد. ^{۳۱} اوخته یهودیای که د خانه قد مریم بود و او ره تسلی میدد، وختی دید که مریم چابک باله شده برو رفت، اونا از دُمال شی رفت و د گمان ازی بود که او د سر خاک موره تا د اونجی چخرا کنه.

۳۲ پس وختی مریم دمزو جای که عیسی بود رسید، او عیسی ره دیده بله پای شی افتد و گفت: ”یا مولا، اگه تو د اینجی موبودی برار مه نمومرد.“ ^{۳۳} وختی عیسی او ره دید که چخرا مونه و یهودیای که قد شی قتی آمدد ام چخرا مونه، او د روح-و-روان خو غدر جگرخون و کوئیوار شد ^{۳۴} و گفت: ”او ره د کجا ایشید؟“ اونا دزشی گفت: ”صاحب، بیه و توخ کو.“ ^{۳۵} عیسی د چخرا کدو شد. ^{۳۶} اوخته یهودیا گفت: ”توخ کو، او ره چیقس دوست دشته.“ ^{۳۷} مگم بعضی ازوا گفت: ”آیا امی آدم که چیمای امزو نفر کور ره واز کد، نمی تبتست مانع مردون امزی آدم شنه؟“

۳۸ عیسی بسم د دل خو کلو جگرخون شده سون قبر آمد. امو قبر یگ غار بود و یگ سنگ د دان شی ایشته شدد. ^{۳۹} عیسی گفت: ”سنگ ره یگ طرف لول بدید.“ مرتا خوار آدم مرده د عیسی گفت: ”یا مولا، آلی او ره بوی گرفته، چراکه چار روز از مردون شی تیر شده.“ ^{۴۰} عیسی دزو گفت: ”دز تو نگفتم که اگه باور کنی بزرگی-و-جلال خدا ره مینگری؟“ ^{۴۱} پس اونا سنگ ره لول دد و عیسی سر خو ره باله

کده گُفت: ”آی آتِه آسمانی، ما از تُو شکرگزار آسْتَم که آواز مَرِه شنیدی. ۴۲ ما میدَنَسْتَم که تُو همیشه آواز مَرِه میشنوی، مگم ای ره بخاطرِ مردمی که دَ اینجی ایسته یِه گُفْتَم تا اونا باور کُنَه که تُو مَرِه ری کدری.“ ۴۳ وختیکه ای چیزا ره گُفت، اُو دَ آوازِ بلند کوی کد: ”ایلعازر، بُرو بُرشو!“ ۴۴ پس آدمی که مُرده بود، دِسْت و پای شی قد لاته پیچ کده و رُو شی قد دِسْتَمال بسته، بُرو بُرشد. عیسی دَزوا گُفت: ”اُو ره واز کُنید و بیلید که بوره.“

۴۵ اوخته عَدَرِ امزُو یهودیا که قد مریم آمد، وختی کارِ عیسی ره دید، دَزوا ایمان اُورد؛ ۴۶ مگم بعضی ازوا پیش فریسیا رفت و کاری ره که عیسی کد، دَزوا نقل کد.

۴۷ پس پیشوایونِ بزرگ و فریسیا مَنَه خُو جلسه کده گُفت: ”مو چی کار کُنی؟ ای آدم عَدَرِ مُعجزه مونه. ۴۸ آگه اُو ره بیلید که امی رقمِ اِدامه بدیه، پگِ مردم دَزوا ایمان میره و بعد اَزو رومی ها آمده ام امی جای مُقَلَس مو ره از بین موبره و ام قوم مو ره.“ ۴۹ لیکن یکی ازوا دَ نام قیافا که دَمزُو سال پیشوایِ اعظم بود، دَزوا گُفت: ”شمو هیچ چیز ره نَمیدنید ۵۰ و ام بی نَموفتید که دَز شمو خُوبتر آسته تا یگ نفر بلده قوم بُمره و تمام قوم نابود نَشنه.“ ۵۱ ای چیزا ره قیافا از پیش خود خُو نَگُفت، بلکه ازی که دَمزُو سال پیشوایِ بزرگ بود، اُو پیشگوی کد که عیسی دَ راه قوم کشته موشه، ۵۲ نه تنها بلده قوم، بلکه بخاطرِ جَم کدو و یگ کدونِ تمام بچکیچای خُدا که تیت پرک آسته. ۵۳ پس امزُو روز بعد اونا نقشه کشید که اُو ره بکُشه.

۵۴ امزی خاطر عیسی دیگه بر ملا دَ مینکلِ یهودیا نَمیگشت، بلکه ازونجی ری شده دَ یگ جای دَ نزدیکِ بیابو، دَ یگ شار دَ نام اِفرایم رفت و قد یارای خُو دَ اُمونجی مند.

۵۵ عیدِ پَصَح از مردمِ یهود نزدیک بود و عَدَرِ مردم از اطراف دَ اورشلیم رفتند تا که پیش از مراسمِ عیدِ پَصَح خودون خُو ره پاک کُنَه. ۵۶ اونا عیسی ره موبالید و دَ حالیکه دَ مَنَه خانه خُدا ایسته بود قد یگدیگه خُو موگُفت: ”شمو چی فکر مونید؟ اُو دَ عید هیچ نَمییه؟ یا مییه؟“ ۵۷ چرا که پیشوایونِ بزرگ و فریسیا حکم کد که اگه کس بدنه عیسی دَ کُجا یه، باید خبر بدیه تا اونا اُو ره گرفتار کُنَه.

تَحْفَه پُر اَرزِشِ مَریم

۱۲ ۱ پس عیسی شش روز پیش از عیدِ پَصَح دَ بیتِ عَنیا، دَ اَغیلِ ایلعازر آمد، دَ اَغیلِ امزُو کس که عیسی اُو ره از مُرده ها دُوباره زنده کد. ۲ اونا دَ اُونجی بلده شی نانِ شاو تیار کد و مَرْتا خِدْمَت مَوکد، ولِی ایلعازر یکی امزُو کسای بود که قد عیسی دَ لبِ دِسْتَرخو شِشْتد.

۳ اوخته مریم یگ بوتلِ عَطَرِ قِیمْتَبای سُنْبُلِ خَالِص ره گِرْفته دَ پایایِ عیسی مَلید و پایایِ شی ره قد موی خُو پاک کد، دَ اندازه که خانه از بویِ عَطَر پُر شد. ۴ لیکن یکی از یارایِ عیسی دَ نامِ یهودایِ اِسخریوطی که دَ زودی اُو ره دَ گِیر میدد، گُفت: ۵ ”چرا ای عَطَر دَ سه صد دینار سَودا نَشْد تا پیسه شی دَ مردمایِ نادار دَدَه موشد؟“ ۶ اُو ای توره ره ازی خاطر نَگُفت که دَ غمِ مردمِ نادار بَشه، بلکه بخاطری گُفت که اُو دُز بود و ازی که مَسْئُولِیتِ خَلطه پیسه ره دَشْت از چیزی که مَنَه شی آندخته موشد، میزد. ۷ لیکن عیسی گُفت: ”اُو ره غَرَضِ نَگیر، چون اُو امی ره بلده روزِ دَفنِ شُدون مه نِگاه کده. ۸ مردمِ نادار هر غَیت قد شمو آسته، مگم ما همیشه قد شمو نییم.“

۹ عَدَرِ مردمِ یهود وختی خبر شد که عیسی دَ اُونجی آسته، اونا م دَ اُونجی آمد، نه تنها بخاطرِ عیسی، بلکه امچنان تا ایلعازر ره که عیسی از مُرده ها دُوباره زنده کد، بَنگَره. ۱۰ پس پیشوایونِ بزرگ نقشه کشید که ایلعازر ره ام بکُشه، ۱۱ چون از خاطرِ اَزو کَلو یهودیا اونا ره ایله کده دَ عیسی ایمان اُورد.

۱۲ روزِ دیگه شی گروه کتِه مردم که بلده عیدِ آمد، وختی شنید که عیسی دَ اورشلیم مییه، ۱۳ اونا شاخه هایِ دِرختِ خُرما ره گِرْفته از شار بُرو دَ سرِ راه شی رفت و شُعار دَدَه موگُفت:

”هوشیعانا، مُبارک آسته کسی که دَ نامِ خُداوند مییه،

^{۱۴} و عیسیٰ یگ کره آلاخ ره پیدا کده د بِلَه شی سوار شد، امو رقم که د کتابِ مَقَدَس نوشته یه:

^{۱۵} ”نترس دخترِ صهیون،

اونه، پادشاهِ تو

د بِلَه کره آلاخ سوار شده میه.“

^{۱۶} د اول یارای شی امی چیزا ره نفا مید، مگم پسان، وختیکه عیسیٰ د بزرگی-و-جلال خورسید، او غیت د یاد ازوا آمد که امی چیزا د باره ازو نوشته شده، یعنی چیزای ره که مردم د حق شی انجام دد. ^{۱۷} پس جمعیتِ مردم که د وختِ کوی کدون ایلعازر از قبر و دوباره زنده کدون شی از مرده ها قد عیسیٰ بود، درو د باره ازو شاهدی میدد. ^{۱۸} امزی خاطر ام جمعیتِ مردم د سر راه شی رفت، چون اونا شنیدد که عیسیٰ امو معجزه ره کده. ^{۱۹} پس فریسیا قد یگدیگه خو گفت: ”اونه، شمو هیچ کار نمیتید. توخ کنید که دنیا از پس ازو ری یه.“

^{۲۰} د مینکل مردمی که بلده عبادت کدو د عید رفتد، بعضی نفرای یونانی ام بود. ^{۲۱} امو نفرای پیشِ فیلیپس که از بیت صیدای جلیلیه بود، آمد و ازو خواهش کده گفت: ”صاحب، مو میخاهی که عیسیٰ ره بنگری.“ ^{۲۲} فیلیپس آمده اندریاس ره گفت و اندریاس و فیلیپس رفتد د عیسیٰ گفت. ^{۲۳} ولی عیسیٰ د جواب ازو گفت: ”ساعت شی آمده که «باچه انسان» بزرگی-و-جلال پیدا کنه. ^{۲۴} ما حقیقت ره دز شمو موگم: تا که دانه گندم د زمی افتده گور نشنه و نمره، او تنهای خو مومنه. لیکن اگه بمره، حاصلِ کلو میدیه. ^{۲۵} کسی که جان خو ره دوست دره او ره از دست میدیه و کسی که د ای دنیا از جان خو تیر آسته، او جان خو ره بلده زندگی ابدی نگاه مونه. ^{۲۶} اگه کسی میخایه مره خدمت کنه، او باید از مه پیروی کنه و د جای که ما بشم، خدمتگار مه ام د امونجی آسته. هر کسی که مره خدمت کنه، آته آسمانی او ره عزت-و-خرمت میدیه.

پیشگویی عیسیٰ د باره مرگ شی

^{۲۷} آلی روح-و-روان مه پریشان-و-کوئیوبار شده؛ ما چی بگم؟ آیا بگم که ’ای آته آسمانی، مره ازی ساعت که آمدنی آسته خلاص کو؟‘ لیکن بلده امزی مقصد ما تا ای ساعت رسیدیم. ^{۲۸} ای آته، نام خو ره بزرگی-و-جلال بدی. ”اوخته یگ آواز از آسمو آمد که گفت: ”ما نام خو ره بزرگی-و-جلال ددیم و باز ام بزرگی-و-جلال میدیم.“ ^{۲۹} پس جمعیتِ مردم که د اونجی ایسته بود، ای ره شنید و گفت: ”گرگردراغ بود!“ دیگه مردم گفت: ”یگ ملایکه قد ازو توره گفت.“ ^{۳۰} عیسیٰ د جواب ازو گفت: ”ای آواز از خاطر شمو آمد، نه بلده ازمه. ^{۳۱} آلی وخت قضاوت د بِلَه ازی دنیا آمده و حاکم ازی دنیا برو پورته موشه. ^{۳۲} و ما وختیکه از زمی باله کده موشم، پگ مردم ره سون خود کش موشم.“ ^{۳۳} عیسیٰ ای چیزا ره گفت تا نشو بدیه که او د چی رقم مرگ باید بمره.

^{۳۴} مردم د جواب شی گفت: ”مو از تورات شنیدیم که مسیح بلده همیشه باقی مومنه. پس تو چطور موگی که «باچه انسان» باید باله شنه؟ و امی «باچه انسان» کی آسته؟“ ^{۳۵} اوخته عیسیٰ دزوا گفت: ”روشنی بلده یگ وخت کم د بین شمو مومنه؛ تا غتیکه روشنی د بین شمو آسته، راه بورید؛ نشنه که شمو ره تریکی بگیره، چون کسی که د تریکی راه موره، نموفامه که کجا موره. ^{۳۶} تا زمانیکه نور د بین شمو آسته د نور ایمان بیرید تا که بچکیچای نور بشید.“ وختی عیسیٰ امی تورا ره گفت، او از پیش ازوا رفت و خود ره تاشه کد.

^{۳۷} باوجود تمام امزو معجزه های که د پیش روی ازوا انجام دد، اونا هنوز ام دزشی ایمان نوردد. ^{۳۸} دزنی رقم توره اشعیا پیغمبر پوره شد که گفتد:

”ای خداوند، کی د پیغام ازمو باور کده

و د کی بازوی خداوند معلوم شده؟“

۳۹ امزی خاطر ام اونا ننتست که باور کنه، چون اشعیا امچنان گفتم:

۴۰ ”او چیمای ازوا ره کور

و دل های ازوا ره سخت کده،

تا که قد چیمای خو ننگره و قد دل های خو نغماه

و پس نگرده تا که اونا ره شفا بدم.

۴۱ اشعیا ای ره بخاطری گفت که او بزرگی-و-جلال ازو ره دید و د باره ازو نقل کد. ۴۲ لیکن باوجود ازی ام غدر کته کلونای یهود د عیسی ایمان آورد، مگم از خاطر فریسیا و از ترس ازی که اونا ره از عبادت خانه بر نکته، ایمان خو ره اقرار نکد. ۴۳ چون اونا تعریف-و-توصیف مردم ره از تعریف-و-توصیف خدا کده کلوتر خوش دشت.

۴۴ اوخته عیسی د آواز بلند گفت: ”کسی که دز مه ایمان میره، نه تنها دز مه ایمان میره، بلکه دمزو که مره ری کده ام ایمان میره. ۴۵ کسی که مره مینگره، او اموره مینگره که مره ری کده. ۴۶ ما مثل یگ نور د دنیا آمدیم تا هر کسی که دز مه ایمان بیره د تریکی نمه. ۴۷ اگه کسی تورای مره بشنوه و دزشی عمل نکته، ما د بیه ازو قضاوت نمونم، چرا که ما نمدیم تا دنیا ره قضاوت کنم، بلکه آمدیم تا دنیا ره نجات بدم. ۴۸ بلده کسی که مره رد مونه و تورای مره قبول نمونه، یگ قاضی وجود دره، یعنی کلامی که ما گفتم د روز آخرت د بیه ازو قضاوت مونه. ۴۹ چون ما از خود خو توره نگفتیم، بلکه آیه آسمانی که مره ری کده، او دز مه حکم دده که چی بگم و چی نقل کنم، ۵۰ و ما میدنم که حکم ازو زندگی ابدی آسته. پس چیزای ره که ما موگم، امو رقم که آیه آسمانی دز مه گفته، ما نقل مونم.“

ششتون پایای یارا د شام آخر

۱۳ فقط پیش از عید پصح، عیسی فامید که وخت شی رسیده تا دنیا ره ایله کده پیش آیه آسمانی بوره. او امو کسای ره که د ای دنیا مربوط شی موشد، دوست دشت؛ آرے، اونا ره تا آخر دوست دشت. ۲ وخت نان شاو بود و ایلیس د دل یهودا باجه شمعون اسخریوطی از پیش وسوسه اندختد که عیسی ره دگیر بدیه. ۳ عیسی میدنست که تمام چیزا ره آیه آسمانی د دست ازو تسلیم کده و او از طرف خدا آمده و پس سون خدا رفتنی یه. ۴ او از سر دسترخو باله شد و کالای خوره بر کده یگ دستمال ره دگرد کمر خو بسته کد. ۵ بعد ازو او ره منه لگند شیو کده د ششتون پایای یارا شروع کد و قد دستمالی که دگرد کمر شی بسته بود، پایای ازوا ره پاک کد. ۶ وختیکه د شمعون پترس رسید، پترس دزو گفت: ”یا مولا، تو پایای ازمه ره موشوی؟“ ۷ عیسی د جواب شی گفت: ”کاری ره که ما مونم تو آلی نموفامی؛ مگم پسان بی موفتی.“ ۸ پترس دزشی گفت: ”هیچ امکان ندره که پایای مره بشویی.“ عیسی د جواب شی گفت: ”تا وختیکه پایای تو ره نشویم، تو قد ازمه حصه ندری.“ ۹ شمعون پترس دزشی گفت: ”یا مولا، پس نه تنها پایای مره، بلکه دستا و سر مره ام بشویی.“ ۱۰ عیسی دزشی گفت: ”او کسی که غسل کده، د ششتو ضرورت ندره، چون تمام بدن شی پاک آسته، فقط پایای شی ششتو میخایه و بس. و شمو پاک آستید، مگم نه تمام شمو.“ ۱۱ چون او موفامید که کی او ره دگیر میدیه و امزی خاطر گفت: ”تمام شمو پاک نیستید.“

۱۲ وختیکه عیسی پایای ازوا ره ششت و کالای خوره پوشیده پس د جای خو ششت، دزوا گفت: ”آیا شمو میدنید که ما قد شمو چی کار کدم؟“ ۱۳ شمو مره معلم و مولا موگید و شمو درست ام موگید، چرا که ما آستم. ۱۴ پس اگه ما که مولا و معلم شمو آستم، پایای شمو ره شستم، شمو ام باید پایای یگدیگه خو ره بشوید. ۱۵ ما دز شمو یگ مثال-و-سرمشق ددم تا امو رقم که ما قد شمو کدم، شمو ام امو رقم بکنید. ۱۶ ما حقیقت ره دز شمو موگم: یگ غلام از بادار خو کده بزرگتر نییه و نه ام یگ قاصد از کسی که او ره ری کده. ۱۷ د حالیکه امی چیزا ره بی بردید، خیر-و-برکت دز شمو اگه دزوا عمل کنید.

۱۸ ما ای چیزا ره د باره پگ شمو نموگم، چون کسای ره که ما انتخاب کدیم مینخشم. مگم نوشته کتاب مقلس باید پوره شه که موگیه:

کسی که قد از مه نان خورده، او دَ ضِد مه باله شده. ^{۱۹} ما ای ره امی آلی پیش از واقعِ شُدون شی دَز شُمُو مُوگَم تا وختیکه رُخ بَدیه، شُمُو باور کُنید که ما اَسْتَم اَمُوکه اَسْتَم. ^{۲۰} ما حقیقت ره دَز شُمُو مُوگَم: هر کسی که نفر ریی کدگی مره قبول کُنه، او مره قبول مونه؛ و هر کسی که مره قبول کُنه، اَمُو ره قبول مونه که مره ریی کده.

^{۲۱} وختیکه عیسی ای چیزا ره گُفت، او دَ روح-و-روان خُو کلو کوئیوبار شد و برَملا گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمُو مُوگَم: یکی از شُمُو مره دَگیر میدیه.“ ^{۲۲} یارا سُون یگدیگه خُو توخ کده حیرو مندُد و فکر مُوکد که دَ باره کی ای توره ره گُفته بَشه. ^{۲۳} یکی از یارای شی که عیسی او ره دوست دَشت، دَ بَغَلِ عیسی تکیه کدُد. ^{۲۴} پس شِمعون پترس سُون اَزو اشاره کد تا او از عیسی پُرسان کُنه که مقصد شی کی آسته. ^{۲۵} و او دَ شانِه عیسی تکیه کده دَزو گُفت: ”یا مولا، او کی آسته؟“ ^{۲۶} عیسی دَ جواب شی گُفت: ”او اَمُو کسی آسته که ما یگ توئه نان ره دَ کاسه گوئه کده دَزو میدم.“ پس وختیکه توئه نان ره گِرِفته گوئه کد، او ره دَ یهودا باجه شِمعون اِسخریوطی دَد. ^{۲۷} امی که یهودا توئه نان ره گِرِفت، شیطو دَ پوست شی دَرآمد. اوخته عیسی دَزو گُفت: ”کاری ره که کدنی آستی، زود بَکو.“ ^{۲۸} مگم هیچ کدم امزو کسای که دَ لب دِسترخو شِستد، نَفامید که چرا عیسی ای ره دَ یهودا گُفت. ^{۲۹} لیکن ازی که خلطه پیسه دَ پیش یهودا بود، بعضی ازوا فکر کد که عیسی او ره گُفته بَشه، ”بورو، چیزای ره که مو دَ عید کار دری، بخر.“ یا ای که ”یگو چیز دَ مردُم نادار بدی.“ ^{۳۰} اوخته، بعد از گِرِفتونِ توئه نان او چابک بُرو رفت؛ وخت ام شاو بود.

عیسی دَ باره اِنکار پترس پیشگوی مونه

^{۳۱} وختیکه او بُرو رفت، عیسی گُفت: ”آلی آسته که «باچه اِنسان» بزرگی-و-جلال پیدا مونه و خُدا ام دَ وسیله اَزو بزرگی-و-جلال پیدا مونه. ^{۳۲} [اگه خُدا دَ وسیله اَزو بزرگی-و-جلال پیدا کد،] خُدا دَ وسیله خود خُو دَزو ام بزرگی-و-جلال میدیه و امی بزرگی-و-جلال ره دَ زودی دَزو میدیه. ^{۳۳} ای بچکیچا، ما یگ لحظه دیگه قد شُمُو اَسْتَم. بعد اَزو شُمُو مره مویالید و اَمُو رقمیکه دَ یهودیا گُفتم آلی قد شُمُو ام مُوگَم: دَ جایی که ما مورم، شُمُو اَمده نَمیتید. ^{۳۴} ما یگ حُکم نو دَز شُمُو میدیم تا شُمُو یگدیگه خُو ره دوست دَشته بَشید: اَمُو رقمیکه ما شُمُو ره دوست دَشتم، شُمُو ام اَمُو رقم یگدیگه خُو ره دوست دَشته بَشید. ^{۳۵} اگه شُمُو قد یگدیگه خُو مُحَبَّت دَشته بَشید، دَمزی رقم پگ مردُم میدنه که شُمُو یارای ازمه اَسْتید.“

^{۳۶} شِمعون پترس دَرشی گُفت: ”یا مولا، تُو دَ کُجا موری؟“ عیسی دَ جواب شی گُفت: ”دَ جایی که ما مورم تُو آلی از پُشت مه اَمده نَمیتنی، ولے پسان از دُمبال مه مییی.“ ^{۳۷} پترس دَرشی گُفت: ”یا مولا، چرا آلی نَمیتم که از دُمبال تُو بییم؟ ما حتی جان خُو ره دَ راه تُو میدم.“ ^{۳۸} عیسی دَ جواب شی گُفت: ”آیا تُو واقعاً جان خُو ره دَ راه مه میدی؟ ما حقیقت ره دَز تُو مُوگَم، پیش ازی که خروس بَنگ بدیه، تُو سه دفعه مره اِنکار مونی.“

یگانه راه

^{۱۴} ^۱ دل های شُمُو پَریشان نَبشه: شُمُو دَ خُدا ایمان دَشته بَشید، دَز مه ام ایمان بیرید. ^۲ دَ خانه آته مه جای کلو آسته. اگه امی رقم نَموئود، آیا دَز شُمُو مُوگُفتم که ما اَزینجی مورم تا بلده شُمُو جای تیار کُنم؟ ^۳ پس اگه ما مورم و بلده شُمُو جای تیار مونم، حتماً بِسَم مییم و شُمُو ره قد خُو گِرِفته موبرم، تا دَ جایی که ما اَسْتَم، شُمُو ام بَشید. ^۴ دَ جایی که ما مورم شُمُو راه شی ره بَلد اَسْتید.“

^۵ توما دَرشی گُفت: ”یا مولا، مو نَمیدنی که تُو دَ کُجا موری؛ پس راه شی ره چطور بَلد آستی؟“ ^۶ عیسی دَزو گُفت: ”ما راه و راستی و زندگی اَسْتَم. هیچ کس نَمیتنه پیش آته آسمانی بییه، سوای که دَ وسیله ازمه. ^۷ اگه شُمُو مره شِنخْتید، آته مره ام مینخَشید. اَرے، از امی آلی شُمُو او ره مینخَشید و ام او ره دیدید.“

^۸ فیلپس دَرشی گُفت: ”یا مولا، آته ره دَز مو نشو بدی و اَمُو بلده ازمو بس آسته.“ ^۹ عیسی دَزو گُفت: ”فیلپس، اِیَقَس دیر ما قد شُمُو بوڈم و تُو هنوز مره نَشخترے؟ کسی که مره دیده، آته ره دیده. پس تُو چطور مَوگی که آته ره دَز مو نشو بدی؟“ ^{۱۰} آیا تُو باور نَمونی که ما دَ

آته و آته دَز مه آسته؟ توره های ره که ما دَز شَمو مَوگم، از پیشِ خودِ خُو نَموگم، بلکه آته که دَ وجودِ ازمه آسته، کارایِ خُو ره انجام میدیه.
۱۱ دَز مه باورِ کُنید که ما دَ آته آسْتُم و آته دَز مه؛ اگه نه، بخاطرِ خودِ امزُو کارای که ما کدیم دَز مه باورِ کُنید.

۱۲ ما حقیقت ره دَز شَمو مَوگم، کسی که دَز مه ایمان بیره، کارای ره که ما مَوگم او/ام مونه؛ و حتی ازی کده کارای بزرگتر مونه، چراکه ما پیش آته مورم. ۱۳ هر چیزی ره که دَ نام ازمه طلب کُنید ما او ره انجام میدیم، تا آته دَ وسیله باجه خُو بزرگی-و-جلال پیدا کنه. ۱۴ اگه یگو چیز دَ نام ازمه طلب کُنید، ما او ره پوره مَوگم.

وعدهِ روحِ اَلْقُدس

۱۵ ”اگه شَمو مَره دوست بدَنید، از احکام مه اطاعت مَوید. ۱۶ اوخته ما از آته خاهش مَوگم که او یگ پُشتیوانِ دیگه دَز شَمو بدیه، تا او همیشه قد شَمو بُمنه، ۱۷ یعنی روحِ راستی ره که دُنیا نَمیسته او ره قبول کنه، چراکه دُنیا او ره نه مینگره و نه مینخسه. مگم شَمو او ره مینخشید چراکه او قد شَمو مومنه و دَز شَمو وجود میدشته بشه. ۱۸ ما شَمو ره یتیم نَمیلم؛ ما پیش شَمو مییم. ۱۹ بعد از کم وخت دُنیا دیگه مَره نَمینگره، مگم شَمو مَره مینگرید. ازی که ما زنده یُم شَمو ام زنده مومنید. ۲۰ دمزُو روز شَمو پی موفتید که ما دَ آته خُو آسْتُم و شَمو دَز مه و ما دَز شَمو. ۲۱ کسی که احکام مَره قبول دَره و از شیِ اطاعت مونه، او امو کسی آسته که مَره دوست دَره. و کسی که مَره دوست دَره، آته مه او ره دوست میدنه و ما ام او ره دوست میدنم و خودِ خُو ره دَرُو ظاهر مَوگم.“

۲۲ یهودا -- ولے نه یهودایِ اسخریوطی -- دَرُو گُفت: ”یا مولا، چی رقم آسته که خود ره دَز مو نشو میدی، مگم نه دَ دُنیا؟“ ۲۳ عیسی دَ جواب شی گُفت: ”اگه کسی مَره دوست دشته بشه، او از کلام مه اطاعت مونه و آته مه او ره دوست میدشته بشه و مو دَ زندگی ازو آمده قد ازو مومنی. ۲۴ کسی که مَره دوست ندره از تورای مه اطاعت نَموکنه. و توره که شَمو میشنوید از خود مه نییه، بلکه از آته آسته که مَره ری کده.

۲۵ ای چیزا ره ما دَز شَمو گُفتم دَ حالیکه هنوز قد شَمو آسْتُم. ۲۶ مگم پُشتیوان، یعنی روحِ اَلْقُدس که آته او ره دَ نام ازمه ری مونه، او تمام چیزا ره دَز شَمو یاد میدیه و هر چیزی ره که ما دَز شَمو گُفتم دَ یاد شَمو میره.

۲۷ ما دَز شَمو آرامش میدم؛ آرامشِ خودِ خُو ره دَز شَمو میدم، نه رقمی که دُنیا میدیه، بلکه رقمی که ما دَز شَمو میدیم. پس دلِ های شَمو پَریشان و ترس خورده نبشه. ۲۸ شَمو شنیدید که ما دَز شَمو گُفتم: ’ما مورم و بسم پیش شَمو مییم.‘ اگه شَمو مَره دوست میدشتید، خوش موشدید که ما سون آته خُو مورم، چراکه آته از مه کده بزرگتر آسته. ۲۹ ما ای چیزا ره پیش از واقع شدن شی دَز شَمو گُفتم، تا وختیکه رُخ میدیه شَمو باور کُنید. ۳۰ ما دیگه قد شَمو کلو توره نَموگم، چون حاکم ازی دُنیا مییه. او دَ سر ازمه هیچ قدرت ندره، ۳۱ مگم بلده ازی که دُنیا بدنه که ما آته ره دوست دَرُم، ما امو رقمیکه آته دَز مه امر کده عمل مَوگم. باله شنید که از اینجی بوری.“

تاگِ حقیقی

۱۵ ”ما تاگِ حقیقی آسْتُم و آته مه باغوان آسته. ۲ هر شاخه مه که بار نگیره او ره قیچی کده پورته مونه و هر شاخه که بار بگیره او ره پاک مونه تا که کلوتر حاصل بدیه. ۳ شَمو امی آلی بخاطرِ کلامی که ما قد شَمو گُفتم پاک آستید. ۴ شَمو دَز مه بُمید و ما دَز شَمو مومنم. هیچ شاخه دَ تنهایی خُو ثمر دده نَمیسته سِوای که دَ تاگِ بُمنه. امی رقم شَمو ام نَمیتنید ثمر بدید، سِوای که دَز مه بُمید. ۵ ما تاگِ آسْتُم و شَمو شاخه ها. کسی که دَز مه مومنه و ما دَرُو، او ثمر کلو میدیه، چون جدا از مه شَمو هیچ کار نَمیتنید. ۶ کسی که دَز مه نَمنه، او مثل یگ شاخه وری دُور پورته شده خُشک موشه و مردم او شاخه ها ره جم کده دَ منه آتش میندزه تا که در بگیره. ۷ اگه شَمو دَز مه بُمید و تورای مه دَز شَمو بُمنه، هر چیزی که میخاید طلب کُنید و امو رقم بلده شَمو موشه. ۸ آته مه دمزی طریق بزرگی-و-جلال پیدا مونه که شَمو کلو ثمر بدید و یارای مه بشید.

۹ امو رقم که آته آسمانی مَره دوست دَره، ما ام شَمو ره دوست دَرُم. پس دَ محبت مه بُمید. ۱۰ اگه از احکام مه اطاعت کُنید، دَ محبت مه

مؤمنید، امو رقیبکه ما از احکام آیه خو اطاعت کدُم و د مُحَبَّتِ اَزُو مومَنُم. ^{۱۱} ای چیزا ره ما دَز شَمُو گفتم تا که خوشی مه دَز شَمُو وجود دشته بَشه و خوشی شَمُو کامل شنه. ^{۱۲} حکم ازمه اینمی آسته که شَمُو یگدیگه خُو ره دوست دشته بشید، امو رقم که ما شَمُو ره دوست درم. ^{۱۳} ازی کده مُحَبَّتِ بزرگتر وجود ندره که یگو کس جان خُو ره بلده دوستای خُو بدیده. ^{۱۴} شَمُو دوستای مه آستید، اگه احکام مَره د جای بیرید. ^{۱۵} ما دیگه شَمُو ره غلام نَموگم، چُون غلام نَمیدنه که صاحب شی چیز کار مونه؛ بلکه ما شَمُو ره دوست مَوگم، چُون تمام چیزای ره که ما از آیه خُو شنیدم دَز شَمُو معلومدار کدُم. ^{۱۶} شَمُو مَره اِنْتِخَاب نکدید، بلکه ما شَمُو ره اِنْتِخَاب کدُم و ما شَمُو ره مقرر کدُم تا که بورید و ثمر بدید و ثمر شَمُو بَمنه، تا هر چیزی که از آیه آسمانی د نام ازمه طلب کنید، او دَز شَمُو بدیده. ^{۱۷} اینمی حکم ره ما دَز شَمُو میدم که شَمُو یگدیگه خُو ره دوست دشته بشید.

دُنیا از یارای مسیح نَفرت دَره

^{۱۸} اگه دُنیا از شَمُو بد مَویره، بدید که از شَمُو کده پیشتر از مه بد مَویره. ^{۱۹} اگه شَمُو دَزی دُنیا تعلق میدشتید، دُنیا شَمُو ره مثل کسی خود خُو دوست میدشت. لیکن ازی که شَمُو دَزی دُنیا تعلق ندرید و ما شَمُو ره ازی دُنیا اِنْتِخَاب کدیم، امزی خاطر دُنیا از شَمُو بد مَویره. ^{۲۰} کلامی ره که ما قد شَمُو گفتم د یاد خُو بیرید: 'یگ غلام از صاحب خُو کده بزرگتر نیبه.' اگه مردم مَره آزار-و-آذیت کده، اونا شَمُو ره ام آزار-و-آذیت مونه. اگه اونا از کلام ازمه اطاعت کده، از توره شَمُو ام اطاعت مونه. ^{۲۱} مگم پگ امزی چیزا ره اونا از خاطر نام ازمه د حق شَمُو مونه، چُون امو که مَره ربی کده اونا او ره نَمینخشه. ^{۲۲} اگه ما نَمیمدُم و دَزوا نقل نَموکدُم، اونا گناه نَمیدشت؛ لیکن آلی اونا بلده گناه خُو کدُم بانه ندره. ^{۲۳} کسی که از مه بد مَویره، از آیه مه ام بد مَویره. ^{۲۴} ما د بِن ازاو کارای ره کدُم که هیچ کس دیگه نکده. اگه ما امی کارا ره نَموکدُم، اونا گناه نَمیدشت؛ مگم آلی اونا امی کارا ره دیده و هنوز ام از مه و از آیه مه بد مَویره. ^{۲۵} لیکن امی چیزا واقع شده ربی یه تا کلامی که د شریعت ازاو نوشته یه، پوره شنه که مَوگیه: 'اونا بدون کدُم دلیل از مه بد برد.'

^{۲۶} وختیکه پُشتیوان مییه، امو ره که از طرف آیه پیش شَمُو ربی مَوتم، یعنی روح راستی که از آیه آسمانی مییه، او د باره ازمه شاهده میدیه ^{۲۷} و شَمُو ام شاهده میدید، چُون شَمُو از اول قد ازمه بُودید.

۱۶ ^۱ "ای چیزا ره ما دَز شَمُو گفتم تا که شَمُو از راه بُر نشنید. ^۲ اونا شَمُو ره از عبادت خانه بُر مونه، بلکه زمانی مییه که هر کسی که شَمُو ره بُکُشه، گمان مونه که خُدا ره خدمت مَوکنه. ^۳ و اونا امی چیزا ره از خاطری مونه که نه آیه آسمانی ره مینخشه و نه مَره. ^۴ پس امی چیزا ره دَز شَمُو گفتم تا زمانیکه وخت شی میرسه شَمُو د یاد خُو بیرید که ما شَمُو ره دَزی باره باخبر کده بُودم. ما ای چیزا ره د اول قد شَمُو نگفتم، چرا که ما قد شَمُو بُودم. ^۵ مگم آلی طرف امزو مورم که مَره ربی کده و یگ شَمُو ام از مه نَمو پرسید که 'د کجا موری؟' ولر ازی که امی چیزا ره دَز شَمُو گفتم، دل شَمُو پُر از غم شده. ^۶ مگم ما حقیقت ره دَز شَمُو مَوگم که رفتون ازمه د فایده شَمُو آسته، چُون اگه ما نروم پُشتیوان پیش شَمُو نَمییه؛ لیکن اگه بورم، ما او ره پیش شَمُو ربی مَوتم. ^۸ وختیکه او مییه، او گناه، عدالت و قضاوت دُنیا ره بر پرده مونه: ^۹ گناه ره، چرا که اونا دَز مه ایمان نَمیره؛ ^{۱۰} عدالت ره، چرا که ما طرف آیه آسمانی مورم و شَمُو دیگه مَره نَمینگرید؛ ^{۱۱} و قضاوت ره، چرا که د بِلِه حاکم ازی دُنیا قضاوت شده.

^{۱۲} غدر چیزای دیگه ام درم که دَز شَمُو بُگیم، لیکن شَمُو آلی تاب شنیدون شی ره ندرید. ^{۱۳} مگم غیبتیکه روح راستی مییه او شَمُو ره سون تمام حقیقت ها هدایت مونه، چرا که او از پیش خود خُو توره نَموگیه، بلکه چیزی ره که میشنوه، امو ره مَوگیه و از واقعه های که آمدنی آسته شَمُو ره باخبر مونه. ^{۱۴} او دَز مه بزرگی-و-جلال میدیه، چُون چیزی ره که از مه حاصل کده، او ره دَز شَمُو اعلان مونه. ^{۱۵} تمام چیزای که د آیه آسمانی تعلق دَره از مه یه؛ امزی خاطر ما گفتم که او از چیزی که دَز مه تعلق دَره میگیره و دَز شَمُو اعلان مونه."

غم یارا د خوشی تبدیل مَوشه

^{۱۶} "بعد از وخت کم شَمُو دیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وخت کم شَمُو مَره مینگرید." ^{۱۷} اوخته بعضی یارای شی قد یگدیگه خُو گفتم: "مقصود مولا چی آسته که مَوگه 'بعد از وخت کم شَمُو دیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وخت کم شَمُو مَره مینگرید؟' و ام مَوگه، 'چرا که ما

بیش آیه آسمانی مورم؟“^{۱۸} پس اونا گُفت: ”او که ’وختِ کم‘ مَوگه، چی معنی دَره؟ مو نَموفامی که دَ باره چی توره مَوگیه.“

^{۱۹} عیسی فامید که اونا میخایه ازو سوال کنه، پس دزوا گُفت: ”آیا شمو دَ باره ازی از یگدیگه خُو سوال مُونید که گُفتم: ’بعد از وختِ کم شمو دیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وختِ کم شمو مَره مینگرید؟“^{۲۰} ما حقیقت ره دَز شمو مَوگم: شمو چخرا و مَخته مُونید، ولے دُنیا خوشی مونه. شمو دَق-و-غمگی موشید، مگم غم شمو دَ خوشی تبدیل موشه.^{۲۱} یگ خانو بخاطری که وخت زیدون شی پوره شده دَرِد میکشه، ولے زمانیکه نلغه دَ دُنیا آمد، دَرِد و غم شی از یادِ ازو موره، چُون او بخاطرِ اوردونِ یگ انسان دَ دُنیا خوشی مونه.^{۲۲} پس شمو ام فیلاً دَق-و-غمگی آستید؛ مگم ما شمو ره دُوباره مینگرَم و دلِ شمو خوشی مونه و خوشی شمو ره هیچ کس از شمو نَمیگیره.“

دَ باره دُعا

^{۲۳} ”دَمزُو زمان شمو از مه هیچ چیز پُرسان نَمونید. ما حقیقت ره دَز شمو مَوگم، هر چیزیکه از آیه آسمانی دَ نام ازمه طلب کُنید او دَز شمو میدیه.^{۲۴} تا آلی ره شمو هیچ چیز دَ نام ازمه طلب نکدید؛ طلب کُنید و دَز شمو دده موشه تا که خوشی شمو پوره شه.“

^{۲۵} ای چیزا ره ما دَز شمو دَ مثلِ گُفتم. لیکن ساعت شی مییه که دیگه ما دَ مثلِ قد شمو توره نَموگیم، بلکه واضح دَ باره آیه آسمانی قد شمو نقل مَوتم.^{۲۶} دَ او زمان شمو دَ نام ازمه طلب مُونید و ما دَز شمو نَموگم که بلده شمو از آیه طلب مَوتم،^{۲۷} چُون آیه خود شی شمو ره دوست دَره، چرا که شمو مَره دوست دَرید و ایمان دَرید که ما از طرفِ آیه آمدیم.^{۲۸} ما از پیشِ آیه آمدم و دَ دُنیا داخلِ شدم؛ و آلی ای دُنیا ره ایله کده پس طرفِ آیه مورم.“

^{۲۹} یارای شی گُفت: ”اینه، آلی واضح نقل مونی و دَ مثلِ توره نَموگی.^{۳۰} آلی مو میدنی که تُو پگ چیزا ره موفامی و هیچ کس ضرورت نَدَره که از تُو سوال کنه. دَ وسیله امزی مو ایمان میری که تُو از طرفِ خدا آمدی.“^{۳۱} عیسی دَ جوابِ ازاو گُفت: ”شمو آلی ایمان اوردید؟“^{۳۲} اینه، وختی مییه، بلکه امی آلی آمده که شمو تیت پَرک موشید، هر کدم شمو سون جای خود خُو مورید و مَره تنها میلید. ولے باوجودِ ازی ام ما تنها نَمومتم، چرا که آیه آسمانی قد مه آسته.^{۳۳} اینی چیزا ره ما قد شمو گُفتم تا که شمو دَز مه آرامش دشته بشید. دَ ای دُنیا شمو رنج و زحمت مینگرید، مگم خاطرِ جَم بشید، چرا که ما دَ سرِ دُنیا پیروز شدیم.“

دُعای عیسی بلده پیروای شی

^{۱۷} بعد از گُفتونِ امزی توره ها عیسی رُوی خُو ره باله کده سون آسمو توخ کد و گُفت: ”آی آیه آسمانی، امو وخت رسیده؛ باچه خُو ره بزرگی-و-جلالِ بدی تا که باچه تُو ام تُو ره جلالِ بدیه؛^۲ چُون تُو او ره دَ بله تمام بشرِ اختیار ددی تا او بلده تمام کسای که تُو دَزو ددی زندگی ابدی بدیه.^۳ زندگی ابدی اینی آسته که اونا تُو ره که خدای یکتا و حقیقی آستی و عیسی مسیح ره که تُو ربی کدے، بَنخشه.^۴ کارای ره که تُو دَز مه تسلیم کددی تا انجام بدیم، ما تکمیل کدم و امزی طریقِ بزرگی-و-جلالِ تُو ره دَ زمی ظاهر کدم.^۵ آلی، آیه، مَره قد خود خُو قتی بزرگی-و-جلالِ بدی، امو رقم بزرگی-و-جلالِ که ما پیش از شروعِ دُنیا قد تُو دَشتم.“

^۶ ما نام تُو ره بلده امزو نفره که تُو ازی دُنیا دَز مه ددی، معلومدار کدم. اونا دَز تُو تعلق دشت و تُو اونا ره دَز مه عطا کدی و اونا از کلام تُو اطاعت کد. آلی اونا میدنه، هر چیزی که تُو دَز مه ددی از طرفِ ازتو یه.^۸ توره های ره که تُو دَز مه ددی، ما دزوا رسدَم و اونا قبول کد و واقعاً فامید که ما از طرفِ ازتو آمدیم و اونا باور کد که تُو مَره ربی کدے.^۹ ما بلده ازاو دُعا مَوتم؛ ما بلده دُنیا دُعا نَمومتم، بلکه بلده کسای دُعا مَوتم که تُو دَز مه ددی، چرا که اونا دَز تُو تعلق دَره.^{۱۰} تمام چیزای که دَز مه تعلق دَره، از تُو یه و تمام چیزای که دَز تُو تعلق دَره، از مه یه و ما دَ وسیله ازاو بزرگی-و-جلالِ پیدا کدم.^{۱۱} ما دیگه دَ دُنیا نَمومتم، مگم اونا هنوز دَ دُنیا آسته و ما طرفِ ازتو مییم. آی آیه مَقَدَس، اونا ره دَ وسیله نام خُو که دَز مه عطا کدے، نگاه کُو تا که اونا یگ بشه، امو رقمیکه مویگ آستی.^{۱۲} تا زمانیکه ما قد ازاو بودم، ما اونا ره دَ وسیله نام ازتو که دَز مه ددی، نگاه کدم و ازوا محافظت کدم و هیچ کدم شی از بین نرفت بَعیر از امزو باچه جهنمی، تا که نوشته های کتابِ مَقَدَس پوره شه.^{۱۳} و آلی طرفِ ازتو مییم و ای چیزا ره هنوز که دَ دُنیا آستم مَوگم تا که اونا خوشی مَره دَ وجود خُو پُر-و-لبریز دشته

بشه. ^{۱۴} ما کلام توره دزوا رسندم، ولے دنیا ازوا بد موبره، چون اونا د دنیا تعلق ندره امو رقم که ما ام دزی دنیا تعلق ندرم. ^{۱۵} خواهش ازمه ای نیبه که تو اونا ره ازی دنیا ببری، بلکه ای آسته که اونا ره از شیطو نگاه کنی. ^{۱۶} اونا دای دنیا تعلق ندره، امو رقمیکه که ما ام د دنیا تعلق ندرم. ^{۱۷} اونا ره د وسیله راستی-و-حقیقت تقدیس گو؛ کلام از تو راستی-و-حقیقت آسته. ^{۱۸} امو رقمیکه تو مره د دنیا ری کدی، ما ام اونا ره د دنیا ری کدم. ^{۱۹} از خاطر ازوا ما خود ره تقدیس مونم، تاکه اونا ام د راستی-و-حقیقت تقدیس شنه.

^{۲۰} دعای ازمه تنها بلده امزیا نیبه، بلکه امچنان بلده کسای که د وسیله شاهدی امزیا دز مه ایمان میره، ^{۲۱} تاکه پگ شی یگ بشه، امو رقمیکه تو، ای آته، دز مه آستی و ما دز تو آستم و دعا مونم که اونا ام دز مو بشه تا دنیا باور کنه که تو مره ری کدی. ^{۲۲} بزرگی-و-جلالی ره که تو دز مه ددی، ما دزوا ددم تا اونا یگ بشه امو رقمیکه مو یگ آستی: ^{۲۳} ما دزوا و تو دز مه، تاکه اونا کاملاً یگ بشه و تا دنیا بدنه که تو مره ری کدی و اونا ره دوست دری، امو رقمیکه مره دوست دری.

^{۲۴} ای آته، ما آرزو درم، کسای ره که تو دز مه ددی، د هر جای که ما آستم، اونا ام قد ازمه قتی بشه، تاکه اونا بزرگی-و-جلالی ره که تو دز مه ددی بنگره، چراکه تو پیش از خلقت دنیا مره دوست دشتی. ^{۲۵} ای آته عادل، اگرچه دنیا تو ره نمینخشه، مگم ما تو ره مینخشتم و امیا میدنه که تو مره ری کدی ^{۲۶} و ما نام توره دزوا معرفی کدم و باز ام معرفی مونم تا محبتی که تو بلده ازمه دری، دزوا بشه و ما ام دزوا بشم.

گرفتاری عیسی

۱۸ ^۱ وختیکه عیسی امی چیزا ره گفت، او قد یارای خو د او طرف قول قدرون رفت. د اونجی یگ باغ بود و عیسی قد یارای خو د منه امزو باغ درآمد. ^۲ مگم یهودا، امو کسی که او ره دگیر میدد، ام امو جای ره بلد بود، چراکه عیسی غدر وختا قد یارای خو د اونجی جم مؤشد. ^۳ پس یهودا قد یگ دل عسکر و صاحب منصب از طرف پیشوایون بزرگ و فریسیا قد چراغ ها، مشعل ها و سلاح ها د اونجی آمد. ^۴ عیسی از تمام چیزای که د سر شی میمد خبر دشت، ولے باز ام پیش آمده دزوا گفت: ”کی ره موبالید؟“ ^۵ اونا د جواب شی گفت: ”عیسای ناصر ری ره.“ عیسی دزوا گفت: ”ما آستم.“ و یهودا که او ره دگیر میدد، ام قد ازوا ایسته بود. ^۶ وختیکه او دزوا گفت ”ما آستم،“ اونا پسکی پسکی رفته د زمی افتد. ^۷ او بسم ازوا پرسان کد: ”شمو کی ره موبالید؟“ اونا گفت: ”عیسای ناصر ری ره.“ ^۸ عیسی د جواب ازوا گفت: ”ما دز شمو گفتم که ما آستم. اگه شمو مره موبالید، امیا ره بیلید که بوره.“ ^۹ ای کار شد تا کلامی که او گفتد: ”امزو کسای که تو دز مه ددی، یگ شی ره ام گم نکدیم“ پوره شنه. ^{۱۰} اوخته شمعون پترس که یگ شمشیر دشت، او ره کشیده غلام پیشوای بزرگ ره زد و گوش راست شی ره مٹی کد. نام امزو غلام ملوک بود. ^{۱۱} ولے عیسی د پترس گفت: ”شمشیر خو ره د پوش شی بیل! آیا جامی ره که آته آسمانی دز مه دده، وچی نکنم؟“

^{۱۲} اوخته دل عسکرا و قومندان ازوا قد صاحب منصبای یهود، عیسی ره گرفتار کده بسته کد. ^{۱۳} اول او ره پیش حنا خسر قیافا برد که قیافا دمزو سال پیشوای اعظم بود. ^{۱۴} قیافا امو کسی بود که یهودیا ره مشوره دده گفتد: ”بهتر آسته که یگ نفر بلده پگ مردم بمره.“

^{۱۵} شمعون پترس و یگ یار دیگه از پس عیسی رفت. و ازی که امو یار دیگه قد پیشوای بزرگ شینخته بود، او خن عیسی قتی د منه حوالی پیشوای بزرگ در آمد. ^{۱۶} مگم پترس برو د دان درگه ایسته شد. اوخته امو یار دیگه که قد پیشوای بزرگ شینخته بود، بر شده قد کنیزی که درگه وان بود گپ زد و پترس ره داخل آورد. ^{۱۷} امو کنیز که درگه وان بود د پترس گفت: ”تو از جمله یارای امزی آدم نیبی؟“ او گفت: ”نه، نیبم.“ ^{۱۸} دمزو غیت نوکرا و صاحب منصباً دگرد قوغ آتش که در دده بود ایسته شد، چون هوا یخ بود و اونا خود ره گرم موکد. پترس ام قد ازوا قتی ایسته بود و خود ره گرم موکد.

سوالاتی پیشوای بزرگ از عیسی

^{۱۹} پس پیشوای بزرگ از عیسی د باره یارای شی و تعلیمای که میدد سوال کد. ^{۲۰} عیسی د جواب شی گفت: ”ما د دنیا برملا توره گفتیم و

همیشه د عبادت خانه ها و خانه خدا که پگ یهودیا جم موشه، تعلیم ددیم. ما هیچ چیز ره تاشکی نگفتیم.^{۲۱} چرا از مه پُرسان مونی؟ از کسای که توره مره شنیده، پُرسان گو که ما دزوا چیزخیل گفتیم، چون اونا میدنه که ما چی گفتیم.“^{۲۲} وختیکه عیسی امی چیزا ره گفت، یکی امزو صاحب منصبا که پالوی شی ایسته بود، او ره یگ چپات زده گفت: ”آیا تو د پیشوای بزرگ امی رقم جواب میدی؟“^{۲۳} عیسی د جواب شی گفت: ”اگه بد گفتیم، بدی شی ره بگی؛ اگه درست گفتیم، چرا مره میزنی؟“^{۲۴} پس حنا او ره دست بسته د پیش قیافا پیشوای اعظم ربی کد.

پترس عیسی ره انکار مونه

^{۲۵} دمزو غیت که شمعون پترس ایسته بود و خود ره گرم موكد، بعضی ازوا دزشی گفت: ”نه که تو ام یکی از یارای ازو آستی، یا نیستی؟“ او انکار کده گفت: ”نه، نییم.“^{۲۶} یکی از خدمتگرای پیشوای بزرگ قومای امزو کسی بود که پترس گوش شی ره منئی کدد. امو خدمتگار گفت: ”آیا ما توره د باغ قد ازو ندیدم؟“^{۲۷} پترس بسم انکار کد و دمزو غیت خروس د بنگ ددو شد.

عیسی د پیش پیلاتس

^{۲۸} بعد ازو اونا عیسی ره از خانه قیافا د قصر حاکم رومی برد. صبح گاه بود و یهودیا خودون شی د منه قصر داخل نشد تا نجس نشنه و از خوردون قریانی عید پصح نمنه.^{۲۹} پس پیلاتس د برو پیش ازوا آمده گفت: ”د خلاف امزی آدم چی ادعا درید؟“^{۳۰} اونا د جواب ازو گفت: ”اگه ای آدم بدکار نموبود، مو او ره دز تو تسلیم نموکدی.“^{۳۱} پیلاتس دزوا گفت: ”شمو ای ره ببری و د مطابق شریعت خودون خو د بله ازو قضاوت کنید.“ یهودیا دزو گفت: ”مو امی اختیار ره نداری که یگو کس ره اعدام کنی.“^{۳۲} ای واقعه رخ دد تا گفته عیسی که معلومدار کدد که د چی طریقه باید بمره، پوره شنه.

^{۳۳} اوخته پیلاتس پس د منه قصر خو رفت و عیسی ره کوی کده گفت: ”آیا تو پادشاه یهودیا آستی؟“^{۳۴} عیسی د جواب ازو گفت: ”آیا تو ای ره از پیش خود خو گفتی یا دیگه مردم د باره ازمه دز تو نقل کده؟“^{۳۵} پیلاتس د جواب شی گفت: ”آیا ما یگ یهودی آستم؟ قوم خود تو و پیشوایون بزرگ تو ره دز مه تسلیم کده؛ تو چی کار کدی؟“^{۳۶} عیسی د جواب ازو گفت: ”پادشاهی ازمه دزی دنیا تعلق ندره. اگه پادشاهی ازمه دزی دنیا تعلق میدشت، نفرای مه جنگ موكد تا ما د یهودیا تسلیم دده نموشدم. مگم اوطور نشد، چرا که پادشاهی ازمه دزی دنیا هیچ تعلق ندره.“^{۳۷} اوخته پیلاتس دزشی گفت: ”پس تو پادشاه آستی؟“ عیسی د جواب ازو گفت: ”تو درست موگی که ما پادشاه آستم. ما بلده امزی مقصد پیدا شدیم و بلده امزی د دنیا آمدیم که د باره حقیقت شاهدی بدیم و هر کس که طرفدار حقیقت آسته آواز مره میشنوه.“^{۳۸} پیلاتس دزشی گفت: ”حقیقت چی آسته؟“

بعد از گفتون امزی توره، او بسم د برو پیش یهودیا آمده دزوا گفت: ”ما هیچ دلیل بلده محکوم کدون امزی آدم پیدا نتنستم.“^{۳۹} ولے شمو یگ رسم-و-رواج درید که ما یگ نفر ره د عید پصح بلده شمو ایله کنم؛ آیا شمو میخاید که پادشاه یهودیا ره بلده شمو ایله کنم؟“^{۴۰} اوخته اونا بسم چیغ زده گفت: ”ای ره نه، بلکه باراباس ره ایله گو، د حالیکه باراباس یگ راهزن بود.“

۱۹ ^۱ پس پیلاتس عیسی ره برده قمچی کوی کد. ^۲ و عسکرا از خیمچه خاردار یگ تاج جور کده بله سر شی ایشت و قبای دراز ارغوانی ره د جان شی دد. ^۳ اونا پیش شی آمده موگفت: ”زنده باد پادشاه یهودیا!“ و قد چپات د روی شی میزد. ^۴ اوخته پیلاتس بسم برو آمده دزوا گفت: ”اینه، ما او ره دز شمو برو میرم تا بدنید که ما هیچ دلیل بلده محکوم کدون ازو پیدا نتنستم.“^۵ پس عیسی تاج خاردار و قبای دراز ارغوانی د جان شی برو آمد. پیلاتس دزوا گفت: ”اینه، آدم شمو!“

^۶ وختیکه پیشوایون بزرگ و صاحب منصبا او ره دید، اونا چیغ زده گفت: ”د صلیب میخکوب گو، او ره د صلیب میخکوب گو!“ پیلاتس دزوا گفت: ”شمو او ره ببری و د صلیب میخکوب کنید، چرا که ما هیچ دلیل بلده محکوم کدون ازو پیدا نتنستم.“^۷ یهودیا د جواب ازو گفت: ”مو شریعت دری و د حساب شریعت او باید کشته شنه، چرا که او خود ره باجه خدا موگه.“^۸ وختیکه پیلاتس ای توره ره شنید،

زیادتر ترس خورد. ^۹ او بِسْمِ مَنِهِ قَصْرَ دَرِ اَمَدٍ و دَ عِيسَى گُفَت: «تُو از کجا آستی؟» مگم عیسیٰ هیچ جواب نَدَد. ^{۱۰} پس پیلاتس دَزُو گُفَت: «تُو قد ازمه گپ نَمیزنی؟ آیا تُو خبر نَدَری که ما قُدَرت دَرُم که تُو ره ایله کُنم و ام قُدَرت دَرُم که تُو ره دَ سِرِ صَلیبِ بَگُشَم؟» ^{۱۱} عیسیٰ دَ جواب شی گُفَت: «تُو هیچ قُدَرت دَ سِرِ ازمه نَمیدشتی، آگه از باله دَز تُو دَدَه نَمُوشد. امزی خاطر کسی که مَره دَز تُو تَسلیم کده، گُناه کته تَر دَره.» ^{۱۲} امزُو وخت بعد پیلاتس کَلو کوشش کد که او ره ایله کُنه، مگم یهودیا چیغ زده مُوگُفَت: «آگه ای آدم ره ایله کُنی تُو دوست قِیصر نِیستی! هر کسی که خود خُو ره پادشاه بَگیه، او مُخَالِفِ قِیصر آسته.» ^{۱۳} وختیکه پیلاتس ای تورا ره شِنید، عیسیٰ ره بَرُو اُورد و خود شی دَ یگ جای دَ نام «سنگ فرش» که دَ زِیونِ عِبرانی «جَباتا» گُفته مُوشد، دَ چوکی قِضاوت شِست. ^{۱۴} امزُو روز، روز تِیاری بلده عیدِ پِصَح بُود و ساعت شِشَم روز. پیلاتس دَ یهودیا گُفَت: «اینه، پادشاه شُموا!» ^{۱۵} ولی اونا چیغ زده گُفَت: «گم کُو او ره! طَلَعَت شی ره گم کُو! بَیر دَ صَلیبِ بَگُش!» پیلاتس دَزُوا گُفَت: «پادشاه شُمو ره دَ صَلیبِ بَگُشَم؟» پیشوايون بزرگ جواب دَدَه گُفَت: «مو غیر از قِیصر دِیگه پادشاه نَدَری.» ^{۱۶} پس پیلاتس او ره دَزُوا تَسلیم کد تا دَ صَلیبِ کُشته شنه.

عیسیٰ دَ صَلیبِ کُشته مُوشه

اوخته اونا عیسیٰ ره گِرِفَت ^{۱۷} و او صَلیبِ دَ شانهِ شی بَرُو رفت و طرفِ امزُو جای که «کاسه سر» گُفته مُوشد، ری شُد. امو جای ره دَ زِیونِ عِبرانی «گلگتا» مُوگُفَت. ^{۱۸} اونا دَمزُو جای عیسیٰ ره دَ صَلیبِ میخ کوب کد و قد اَزُو قَتی دُو نفر دِیگه ام بُود، دَ ای طرف و دَ او طرف شی و عیسیٰ دَ مینکل ازوا. ^{۱۹} پیلاتس یگ عِنوان نِوشته کده دَ صَلیبِ نَصب کد که امِیطور خاندۀ مُوشد:

«عیسای ناصیری، پادشاهِ یهودیا.»

^{۲۰} امی عِنوان ره غَدَرِ یهودیا خاند، چُون امو جای که عیسیٰ ره دَ صَلیبِ میخکوب کد، دَ شار نزدیک بُود. امو عِنوان دَ زِیونای عِبرانی، لایتینی و یونانی نِوشته شُد. ^{۲۱} پس پیشوايون بزرگِ یهودیا رفته دَ پیلاتس گُفَت: «پادشاهِ یهودیا نِوشته نَکو، بلکه نِوشته کُو که ای آدم گُفَت: «ما پادشاهِ یهودیا آسَم.»» ^{۲۲} پیلاتس دَ جواب ازوا گُفَت: «چیزی که نِوشته کدم، نِوشته کدم.»

^{۲۳} وختیکه عسکرا عیسیٰ ره دَ صَلیبِ میخ کوب کد، اونا کالای شی ره گِرِفته دَ چار حصه تقسیم کد که دَ هر عسکر یگ حصه رسید. قَبای شی ره ام گِرِفَت، ولی او بَرُو دَرز بُود و از باله تا دَ مَون دَ یگ تَکه بافته شُد. ^{۲۴} پس اونا قد یگدیگه خُو گُفَت: «ببید که ای ره پاره نَکنی، بلکه دَ بله شی پِشک پورته کُنی تا بِنِگری که از کی مُوشه.» ای ره گُفَت تا نِوشته کِتَابِ مَقَدَس پوره شنه که مُوگه: «اونا کالای مَره دَ مَنهِ خُو تقسیم کد و دَ بله قَبای مه پِشک آندخت.» پس عسکرا امی کارا ره کد.

^{۲۵} دَ نزدیکِ صَلیبِ عیسیٰ اینی کسا ایسته بُود: آبه عیسیٰ، خوارِ آبه شی، مَرِمِ خاتونِ کلویاس و مَرِمِ مَجَدَلِیه. ^{۲۶} وختیکه عیسیٰ آبه خُو ره قد امزُو یارِ دوست دَشَتنی خُو یگجای ایسته دید، او دَ آبه خُو گُفَت: «ای خاتو، اینه باچه تُو.» ^{۲۷} بعد اَزُو دَمزُو یار گُفَت: «اینه، آبه تُو.» و امزُو ساعت بعد، امو یار او ره دَ خانه خُو بُرد.

^{۲۸} بعد اَزُو عیسیٰ دید که تمام چیزا تَکْمیل شُد و بلده ازی که نِوشته های کِتَابِ مَقَدَس پوره شنه، او گُفَت: «ما تَشنه شُدیم.» ^{۲۹} دَ اُونجی یگ کوزه پُر از سِرِکه انگور ایشته بُود. پس اونا یگ اِسْفنج ره دَ مَنهِ شی غوئه کده دَ سِرِ یگ نی ایشت و نزدیک دان شی بُرد. ^{۳۰} عَیْتِیکه سِرِکه انگور دَ دانِ عیسیٰ رسید، او گُفَت: «خلاص شُد.» بعد اَزُو سر خُو ره تا آندخت و روح خُو ره تَسلیم کد.

^{۳۱} امو روز، روزِ تِیاری بُود و ازی که یهودیا نَمیخاست جَسَدای دَ روزِ آرام دَ بله صَلیبِ بُمَنه، خصوصاً دَ امزُو روزِ آرام که روزِ بزرگِ عید بُود، اونا از پیلاتس خواهش کد که پایای مَصلُوب شُدۀ ها میده شنه تا جَسَدای ازوا بُرده شنه. ^{۳۲} پس عسکرا آمده ام پایای نفر اول ره و ام پایای نفر دوم ره که قد عیسیٰ یگجای دَ صَلیبِ میخکوب شُد، میده کد. ^{۳۳} مگم عَیْتِیکه اونا پیش عیسیٰ رسید و دید که او گاه مُرده، اونا پایای شی ره میده نَکد. ^{۳۴} لیکن یکی امزُو عسکرا قد نِیزه خُو دَ بَعلِ عیسیٰ زَد که دِستی خُون و آواز بَعل شی بُر شُد. ^{۳۵} امو کسی که ای چیزا ره دید، شاهیدی دَد و شاهیدی اَزُو راست آسته. او مِیدَنه که او حَقِیقت ره مُوگه تا شُموا م باور کُنید. ^{۳۶} امی چیزا رُخ دَد تا نِوشته های کِتَابِ مَقَدَس پوره شنه که مُوگه: «یگ استَعونِ اَزُو ام میده نَمُوشه.» ^{۳۷} و دِیگه نِوشته های کِتَابِ مَقَدَس باز ام مُوگه: «اونا سُونِ امزُو کسی توخ

مونه که او ره قد نيزه زده.

^{۳۸} بعد ازی واقعه ها یوسف که از شارِ رامه و پیرو عیسی بود، ولے از ترس یهودیا تاشکی پیروی موكد، از پیلاتس خواهش کد تا دزو اجازه بدیه که جسد عیسی ره بره و پیلاتس دزو اجازه دد. پس او آمده جسد عیسی ره بُرد. ^{۳۹} و نیقودیموس که د شروع یگ شاو پیش عیسی آمد، او ام آمد و مواد خوشبوی گت شده مر و عود ره که تقریباً پنج سیر بود، آورد. ^{۴۰} پس اونا جسد عیسی ره گرفته د مطابق رسم و رواج یهودیا قد مواد خوشبوی د مینه کفن پیچ دد. ^{۴۱} دمزو جای که عیسی مصلوب شد یگ باغ بود و د مینه باغ یگ قبر نو کنده شده موجود بود که تا هنوز هیچ کس د اونجی دفن نشد. ^{۴۲} ازی که امو روز، روز تیاری عید بلده یهودیا بود و قبر ام نزدیک بود، اونا عیسی ره د مینه امزو قبر غار مانند ایشته.

۲۰ ^۱ د روز اول هفته مریم مجدلیه صباح گاه که هنوز هوا تریک بود، د سر قبر آمد و دید که سنگ از دان قبر یگ طرفه شده. ^۲ پس او دویده پیش شمعون پترس و امو یار دیگه که عیسی او ره دوست دشت آمد و دزوا گفت: "اونا مولا ره از قبر برده و مو خبر ندرے که او ره د کجا ایشته." ^۳ اوخته پترس و امو یار دیگه بر شده سون قبر ربی شد. ^۴ اونا هر دوی شی قتی مودوید، لیکن امو یار دیگه از پترس کده پیش شد و اول د سر قبر رسید ^۵ و خود ره خم کده دید که کفن د مینه قبر آسته، ولے او داخل نرفت. ^۶ شمعون پترس از پشت ازو آمد و مینه قبر داخل شد و دید که کفن د اونجی ایشته بود، ^۷ ولے دستمالی که د سر عیسی بود قد کفن ایشته نبود، بلکه جدا پیچنده شده د یگ جای ایشته بود. ^۸ پس یار دیگه که اول د سر قبر آمد، ام داخل رفت و دید و ایمان آورد. ^۹ اونا تا هنوز نوشته های کتاب مقاس ره نفا مید که او از مرده ها باید دوباره زنده شنه. ^{۱۰} پس یارا تاو خورده د خانه های خو رفت.

^{۱۱} مگم مریم د برون قبر ایسته بود و چخرا موكد. د حالیکه دزو چخرا موكد، او خود ره خم کده مینه قبر ره توخ کد ^{۱۲} و دو ملایکه سفید پوش ره د امزو جای که جسد عیسی ایشته شد، دید. یگ شی طرف سر شی و دیگه شی طرف پای شی شستند. ^{۱۳} و اونا دز شی گفت: "آی خاتو، چرا چخرا مونی؟" او دزوا گفت: "اونا مولای مره گرفته برده و ما خبر ندرم که او ره د کجا ایشته." ^{۱۴} اوختیکه مریم امی چیزا ره گفت، پس دور خورد و عیسی ره ایسته دید، مگم نفا مید که او عیسی آسته. ^{۱۵} عیسی دز شی گفت: "آی خاتو، چرا چخرا مونی؟ کی ره موبالی؟" مریم د گمان ازی که او باغوان آسته، دز شی گفت: "صاحب، اگه تو او ره برده دز مه بگی که او ره د کجا ایشته تا ما او ره ببرم." ^{۱۶} عیسی دز شی گفت: "مریم، دور خورد و د عبرانی دز شی گفت: "زبونی، یعنی استاد. ^{۱۷} عیسی دزو گفت: "دز مه دست نزو، چرا که ما تا هنوز پیش آته خو نرفتیم؛ بلکه پیش برارای مه بورو و دزوا بگی که ما پیش آته ازخو و آته ازشمو و خدای ازخو و خدای ازشمو باله مورم." ^{۱۸} اوخته مریم مجدلیه پیش یارا آمد و دزوا اعلان کده گفت: "ما مولا ره دیدم!" و امو چیزای ره که عیسی دز شی گفت، دزوا نقل کد.

عیسی د یارای خو ظاهر موشه

^{۱۹} شام امزو روز اول هفته اوختیکه یارا د یگ جای جم بود و از ترس یهودیا درگه های امزو جای ره کیپ کدد، بر بلغه عیسی آمد و د مینکل جای ایسته شده دزوا گفت: "سلام علیکم." ^{۲۰} اوختیکه امی ره گفت، او دستا و بغل خو ره دزوا نشو دد و یارا از دیدون مولا کلو خوشحال شد. ^{۲۱} اوخته عیسی بسم دزوا گفت: "سلام دز شمو. امو رقم که آته آسمانی مره ربی کده، ما ام شمو ره ربی موم." ^{۲۲} بعد از گفتون امزی توره او د سر ازوا دم کده گفت: "روح القدس ره حاصل کنید. ^{۲۳} اگه شمو گناه های کسی ره ببخشید، اونا بخشیده موشه و اگه نبخشید، اونا بخشیده نموشه."

^{۲۴} مگم توما، یکی امزو دوازده یارای عیسی که معنای نام شی «دوگنی» آسته، اوختیکه عیسی آمد قد ازوا نبود. ^{۲۵} پس دیگه یارا دز شی گفت: "مو مولا ره دیدی." مگم او دزوا گفت: "تا که جای میخا ره د دستای شی ننگرم و کلک خو ره د جای میخا و دست خو ره د بغل شی نه ایلم، ایمان نمیرم." ^{۲۶} هشت روز بعد یارای عیسی بسم داخل امزو خانه بود و توما ام قد ازوا قتی بود. د حالیکه درگه ها کیپ بود، عیسی آمد و د مینکل ازوا ایسته شده گفت: "سلام دز شمو." ^{۲۷} بعد ازو د توما گفت: "کلک خو ره اینجی بیل و دستای مره بنگر؛ دستای خو ره ام بیر و د بغل مه بیل و بر ایمان نبش، بلکه ایمان دشته بش." ^{۲۸} توما د جواب شی گفت: "یا مولای مه و خدای مه!" ^{۲۹} عیسی

دَرْشِي گُفْت: "آيا بخاطري كه مَرِه دِيدِي، ايمان اُورْدِي؟ نيك دَ بَخْتِ امْرُو كَساي كه مَرِه نَدِيدِه، ولِيه باز ام ايمان ميرِه."

^{۳۰} عيسِي غَدْرِ مَعْجَزاي دِيگِه ام دَ حُضُورِ يارا كَدُد كه دَمَزِي كِتَابِ نُوْشْتِه نَشُدِه. ^{۳۱} مِگَم امِي چيزا نُوْشْتِه شُد تا شَمُو ايمان بِيْرِيْد كه عيسِي اَمُو مَسِيح و باجِه خُدا يِه و تا دَ وَسِيلِه ايمان اُورْدو شَمُو دَ نامِ اَرْوِ صَاحِبِ زِنْدَگِي اَبَدِي شَنِيد.

عيسِي دَ هَفْتِ يارِ خُو ظاهِرِ مَوْشِه

۲۱^۱ بعد ازِي چيزا عيسِي بَسْمِ خودِ رِه دَ لَبِ دَرِياجِه تَبِيْرِيِه دَ يارايِ خُو نِشُو دَد كه اُو واقِعِه امِيْطُورِ رُخِ دَد: ^۲ شِمَعُونِ پَتْرُس، توما كه اُو رِه «دُوگَنِي» ام مَوْگُفْت، نَتَنائِيلِ از قانايِ جَلِيلِيِه، باجِه هايِ زَبَدِي و دُو يارِ دِيگِه دَ اُونَجِي جَم بُوْد. ^۳ شِمَعُونِ پَتْرُس دَزُوا گُفْت: "ما ماهِي گِرِفْتو مَورُم." اونا دَزُوا گُفْت: "مو ام قد تُو موري." پس اونا بَرُو رَفْتِه مَنِه كِشْتِي شِشْت، مِگَم اَمُو شاو هِيچ چيز گِرِفْتِه نَتَنِسْت. ^۴ وختي صُبْحِ شُد عيسِي دَ لَبِ دَرِيَا ايستِه بُوْد، مِگَم يارا نَفَامِيْد كه عيسِي اَسْتِه. ^۵ پس عيسِي دَزُوا گُفْت: "او بَجَكِيچَا، يِگُو ماهِي گِرِفْتِيْد يا نَه؟" اونا دَ جَوَابِ شِي گُفْت: "نَه." ^۶ اُو دَزُوا گُفْت: "تور رِه طرفِ رَاسْتِ كِشْتِي بِنْدَزِيْد و از اُونَجِي ماهِي مِيگِيْرِيْد." اوخته اونا تور رِه اَنَدَخْت و از بَسِ كه كَلُو ماهِي گِرِفْتُد، اونا تور رِه دَ مَنِه كِشْتِي كِش كَدِه نَمِيْتَنِسْت. ^۷ پس اَمُو يارِ كه عيسِي اُو رِه دُوسْتِ دَشْتِ دَ پَتْرُسِ گُفْت: "اي خُو مَولا اَسْتِه." وختي شِمَعُونِ پَتْرُسِ شَنِيد كه مَولا اَسْتِه، اُو كَالايِ خُو رِه كه از جَانِ خُو كَشِيْدُد، دَ گِرَدِ خُو پِيچِ دَدِه خودِ رِه مَنِه اُو پُورْتِه كَد. ^۸ ولِيه دِيگِه يارا قد كِشْتِي اَمَد، چراكه اونا از خُشْكِي دُورِ نَبُوْد؛ كِشْتِي فِقْطِ يِگُو دُو صَدِ تُوغِي از لَبِ دَرِيَا فَاصِلِه دَشْتِ و اونا تورِ پُرِ از ماهِي رِه قد خُو كِش كَدِه اُورْد. ^۹ وختي كه اونا دَ خُشْكِي تاه شُد، دِيْدِ كه قُوغِ اَتِشِ داغِ اَسْتِه و ماهِي دَ بِلِه شِي ايشْتِه يِه و نانِ امِ دَ پَالُوِي شِي اَسْتِه. ^{۱۰} عيسِي دَزُوا گُفْت: "امْرُو ماهِي كه تازِه گِرِفْتِيْد، يِگِ كَمَكِ وَرِي بِيْرِيْد." ^{۱۱} اوخته شِمَعُونِ پَتْرُسِ رَفْتِ و جَالِ رِه كه پُرِ از ماهِي بُوْد دَ خُشْكِه كِش كَد. دَ مَنِه تورِ يِگِ صَدِ و پَنجَاهِ و سِيَه ماهِي كَنِه بُوْد. مِگَم باو جُودِ كه اَمُو قَسِ ماهِي كَلُو بُوْد، تورِ پارِه نَشُدُد. ^{۱۲} عيسِي دَزُوا گُفْت: "بِييد، نانِ بُخُورِيْد." هِيچِ كَدَمِ از يارا دِلِ نَتَنِسْت كه از اُو پُرْسَانِ كَنِه: "تُو كِي اَسْتِي؟" چُونِ اونا مِيْدَنِسْت كه اُو مَولا يِه. ^{۱۳} پس عيسِي اَمَد و نانِ رِه گِرِفْتِه دَزُوا دَد و ماهِي رِه امِ اَمُو رَقْمِ كَد. ^{۱۴} اَيْنَمِي دَفْعِه سِيَوْمِ بُوْد كه عيسِي بعد از دُوبارِه زِنْدِه شُدُونِ خُو از مُرْدِه ها دَ يارايِ خُو ظاهِرِ شُد.

^{۱۵} وختي كه اونا نانِ رِه خُورْد، عيسِي دَ شِمَعُونِ پَتْرُسِ گُفْت: "اِي شِمَعُونِ باجِه يُوْحَنَّا، آيا تُو امْرِيَا كَدِه مَرِه كَلُوتَرِ مَحَبَّتِ مُونِي؟" پَتْرُسِ دَزُوا گُفْت: "اَرِيه مَولا، تُو مِيْدَنِي كه ما تُو رِه دُوسْتِ دَرُم." عيسِي دَزُوا گُفْت: "بارِه گُونِ مَرِه بَجَرْتُو." ^{۱۶} دَفْعِه دُومِ اُو دَزِ شِي گُفْت: "اِي شِمَعُونِ باجِه يُوْحَنَّا، آيا تُو مَرِه مَحَبَّتِ مُونِي؟" اُو دَ جَوَابِ شِي گُفْت: "اَرِيه مَولا، تُو مِيْدَنِي كه ما تُو رِه دُوسْتِ دَرُم." عيسِي بَسْمِ دَزِ شِي گُفْت: "گُوسِپِنْدُويِ مَرِه نِگَاهِ كُو." ^{۱۷} اُو دَفْعِه سِيَوْمِ دَزُوا گُفْت: "اِي شِمَعُونِ باجِه يُوْحَنَّا، آيا تُو مَرِه دُوسْتِ دَرِي؟" پَتْرُسِ دَقِ شُد، چراكه عيسِي دَفْعِه سِيَوْمِ دَزِ شِي گُفْت: "آيا تُو مَرِه دُوسْتِ دَرِي؟" و اُو دَزِ شِي گُفْت: "يا مَولا، تُو از پِگِ چيزا خَبِرِ دَرِي؛ تُو مِيْدَنِي كه ما تُو رِه دُوسْتِ دَرُم." عيسِي دَزُوا گُفْت: "گُوسِپِنْدُويِ مَرِه بَجَرْتُو." ^{۱۸} ما حَقِيْقَتِ رِه دَزِ تُو مَوْگُم: وختي كه جَوَانِ بُوْدِي تُو كَمَرِ خُو رِه بَسْتِه موكْدِي و هَرِ جايِ كه دِلِ تُو مَوْشُدِ مَورَفْتِي. مِگَم وختي كه پِيْرِ شِي تُو دِسْتايِ خُو رِه دِرَازِ مُونِي و دِيگِه كَسِ كَمَرِ تُو رِه بَسْتِه كَدِه تُو رِه دَ يِگِ جايِ مَوبَرِه كه تُو نَمِيخَايِ دَ اُونَجِي بُورِي." ^{۱۹} عيسِي امِي توره رِه گُفْت تا نِشُو بَدِيِه كه پَتْرُسِ دَ چِي رَقْمِ مَرگِ جَانِ خُو رِه دَ راهِ بَزُرْگِي-و-جَلالِ خُدا مِيْدِيِه. بعد از مَزِي توره بَسْمِ دَ پَتْرُسِ اَمَرِ كَد: "از مِه پِيْرُويِ كُو."

^{۲۰} پَتْرُسِ دُورِ خُورْد و اَمُو يارِ رِه دِيْدِ كه عيسِي اُو رِه دُوسْتِ دَشْتِ و اُو از پَسِ اَزُوا مِيْمَد. اِي اَمُو يارِ بُوْد كه دَ سَرِ نَانِ شاو دَ شَانِه عيسِي تَكِيِه كَدُد و گُفْتُد: "يا مَولا، اُو نَفَرِ كه تُو رِه دَ گِيْرِ مِيْدِيِه، كِي اَسْتِه؟" ^{۲۱} وختي كه پَتْرُسِ اَمُو يارِ رِه دِيْدِ، از عيسِي پُرْسَانِ كَد: "يا مَولا، دَ بارِه اَرْوِ چِي مَوْگِي؟" ^{۲۲} عيسِي دَزُوا گُفْت: "اگِه ما بِيخايِمِ كه اُو تا اَمَدُونِ اَزْمِه بُمَنِه، دَزِ تُو چِي؟ تُو اَزْمِه پِيْرُويِ كُو." ^{۲۳} پس امِي توره دَ بَيْنِ بَرارو تِيْتِ شُد كه "اَمُو يارِ هِيچِ نَمُومَرِه." مِگَم عيسِي قد اَرْوِ نَكُفْتُد كه "اُو نَمُومَرِه،" بَلَكِه گُفْتُد: "اگِه ما بِيخايِمِ كه اُو تا اَمَدُونِ اَزْمِه بُمَنِه، دَزِ تُو چِي؟"

^{۲۴} اِي اَوْنَمُو يارِ اَسْتِه كه دَ بارِه اَمَزِي چيزا شَاهِدِي مِيْدِيِه و امِي چيزا رِه نُوْشْتِه كَدِه و مو مِيْدَنِي كه شَاهِدِي اَرْوِ رَاسْتِ اَسْتِه. ^{۲۵} عيسِي غَدْرِ كَارايِ دِيگِه ام اَنجَامِ دَد كه اگِه هَرِ كَدَمِ اَزُوا جَدَا جَدَا نُوْشْتِه شُنِه، فِكْرِ مُونِمِ كه دُنْيَا ام گَنجايِشِ اَمْرُو كِتَابايِ نُوْشْتِه شُدِه رِه نَدَرِه.

